

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

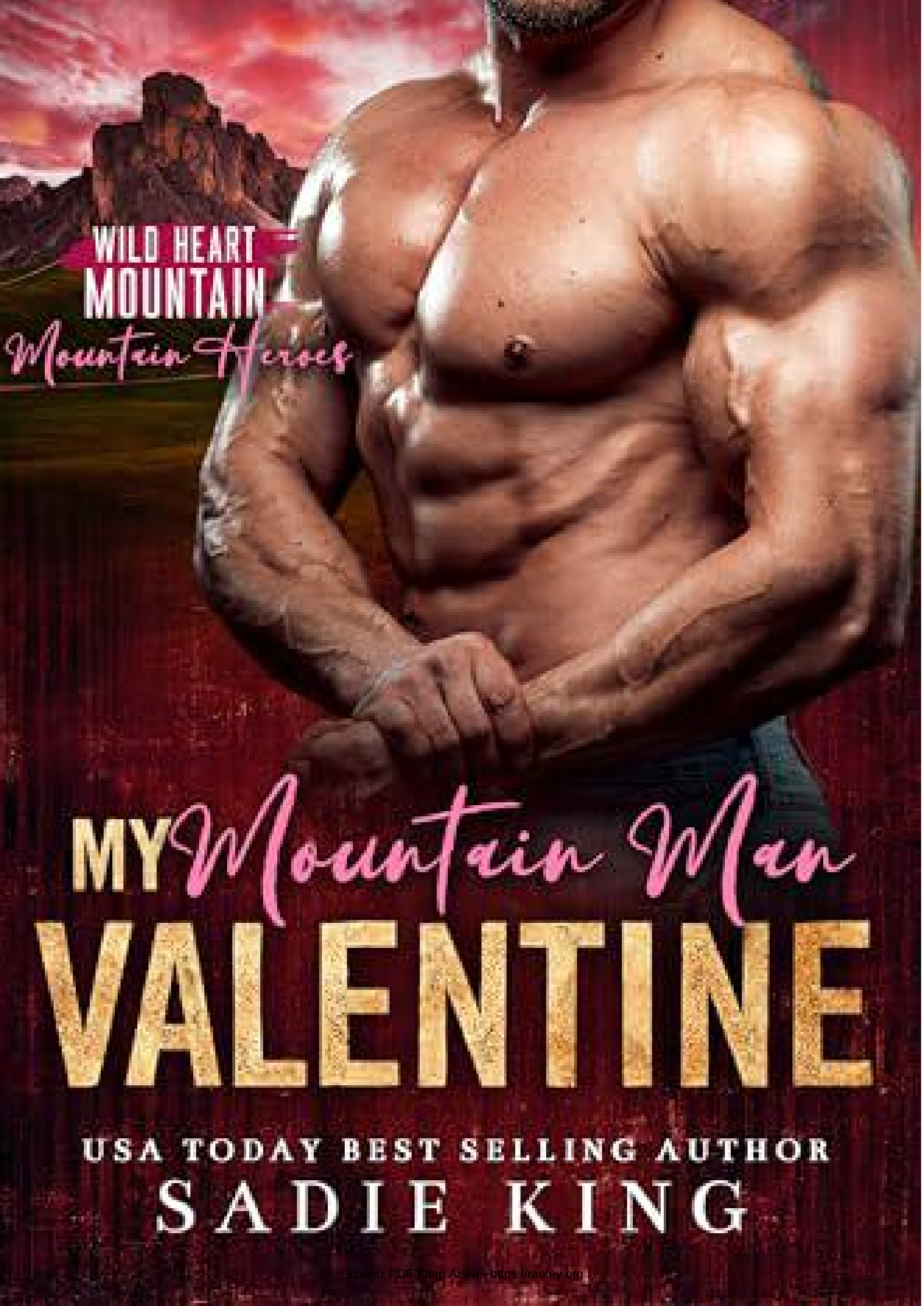
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WILD HEART
MOUNTAIN

Mountain Heroes

MY *Mountain Man*
VALENTINE

USA TODAY BEST SELLING AUTHOR
SADIE KING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MV DAĞ ADAMI VALENTINE

WILD KEART DAĞI: DAĞ KEROES

SADIE KING

LET'S BE BESTIES!

Her hafta yeni çıkan kitaplarım, özel fırsatlar ve üzerinde çalıştığım kitapların tanıtımlarını içeren bir e-posta gönderiyorum. Eğer listeye girmek isterseniz sizinle tanışmak isterim!

Katıldığınızda, birkaç ücretsiz kısa ve ateşli romanın yanı sıra seçilen kitaplar için bonus sahneler içeren tüm bonus ieriğime erişebileceksiniz.

Buradan kaydolun:

authorsadieking.com/bonus-scenes

MY MOUNTAIN MAN VALENTINE

Bir kulübede mahsur kaldım ve sadece bir yatak var!

Ben alaycı bir dul, o ise katil kıvrımlara sahip utangaç bir öğretmen ve Sevgililer Günü'nde birlikte bir kulübede mahsur kaldık.

Ama bu öğretmenin bir teklifi var.

V-Card'ını kaybetmek istiyor ve bu iş için uygun kişi olduğumu düşünüyor. Beni de yaz!

Sadece bir geceliğine ihtiyacı olan adam olacağım.

Bir kez ; kalbimi tekrar tehlikeye atmayacağım.

Bir gece benim için iyi.

Ta ki öyle olmayana kadar.

Sabah olduğunda, Lucy'nin hayatımdan çıkıp gitmesine izin verebilir miyim? Kalbimi iyileştirecek mi, yoksa tek istediği bir gece miydi?

My Mountain Man Valentine, eski bir askeri arama kurtarma kahramanı ve görüldüğü kadar utangaç olmayan kıvrımlı bir öğretmenin yer aldığı buharlı, fırtınada kapana kısılmış bir roman.

Telif Hakkı © 2025 Sadie King

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı Corner Covers tarafından yapılmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. Gerçek olaylar, şirketler, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve doğru olanı yapın.

www.authorsadieking.com

CONTENTS

1. [Ethan](#)
2. [Lucy](#)
3. [Ethan](#)
4. [Lucy](#)
5. [Ethan](#)
6. [Lucy](#)
7. [Ethan](#)
8. [Ethan](#)
9. [Lucy](#)
10. [Ethan](#)
11. [Lucy](#)
12. [Ethan](#)
13. [Ethan](#)
14. [Lucy](#)
15. [Ethan](#)

[Sonsöz](#)

[Sadie King'in Kitapları ve
Serileri Yazar Hakkında
Teşekkür ederim.](#)

L
ETKAN

T Gök gürültüsü tepemizde gümbürdüyor ve ben üzerimizde toplanan gri bulutlara bakıyorum. Arama zorlaşmadan önce havanın aydınlanmasına yaklaşık bir saat var.

Kaybolan bir kız öğrenci her zaman bir kasabayı bir araya getirir ve bu öğleden sonra Wild Heart Dağı'ndaki halkın yarısı dışarıdadır. Vahşi Sürücüler Motosiklet Kulübü bile aramaya katılmak için dağın kendi taraflarından ata binmiş.

Yağmur ve çok fazla botun bir araya gelmesiyle oluşan çamurun içinden geçerek geçici arama merkezine gidiyorum.

"Güneş Patlaması Yolu'nda ondan hiç iz yok."

Suzie elime sıcak bir içecek tutuşturuyor, ben de onu soğuk parmaklarımın arasına sıkıştırıp sıcaklığın kemiklerime işlemesine izin veriyorum.

Bir kızın kaybolduğu haberini aldığımızdan beri, son bir saattir arama yapıyorum. Bugün Kış Kasabası'ndan, dağın yaklaşık bir saat güneyinden bir okul grubu geldi ve içlerinden biri sağanak yağıştan korunmak isterken kayboldu.

Bir saat içinde buraya bir ekip gönderdik ve operasyonlarımızı yürütebileceğimiz bir gölgelik kurduk.

Suzie'ye aradığım yerlerle ilgili bilgi veriyorum, o da sehpa üzerinde duran harita üzerinde işaretliyor.

"Bu akşam Sevgililer Günü için seni dışarı çıkaran adam mı?" Suzie'nin aklının kayıp kızdan başka bir şeyde olmasını umarak yarım bir gülümseme deniyorum.

İnce ince gülümsüyor. "Öyleydi. Ama Alex'le birlikte aramaya katıldı, o yüzden..." Sözünü kesiyor ve omuzlarını silkiyor.

"Yani kızı bulacağız ve hepimiz randevularımız için zamanında eve döneceğiz," diyorum kendimden emin bir şekilde.

Suzie kuşkuyla kaşlarını kaldırıyor. "Randevun mu var?"

"Ben değilim." Başımı sallıyorum. "Televizyonum ve soğuk bir biramla randevum var. Siz diğer aşk budalalarını kastetmiştim."

Gülüyor ve haritaya bakıp tekrar ciddileşmeden önce başını sallıyor. "Yaban Kalp Dağı sakinlerinin Sevgililer Günü randevuları için zamanında evlerine gidebilmelerini sağlamak adına, bu kızı başka nerede arayabiliriz?"

Masanın üzerine yayılmış olan bölge haritasını işaret ediyor. "Alex ve köpeği Mid Peak patikasından güneye doğru ilerliyor, ebeveynlerden ve yerel halktan oluşan bir ekip yakın çevredeki ormana yayılmış durumda ve Landon da kuzeye doğru giden bir ekibe liderlik ediyor."

Parmağı henüz aramadığımız bir alana doğru ilerlerken alt dudağını endişelendiriyor. Şelale.

"Kayıp olduğu bu kısa süre içinde nasıl bu kadar uzağa gitmiş olabileceğini anlayamıyorum..." Suzie'nin kendi çocuklarını düşündüğüne şüphe yok.

Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor. Ben çocuksuzum ama kimse bu küçük kızın şelaleye gitmiş olsaydı ve umduğumuz gibi kasabaya geri dönen patikada dolaşmasaydı başına neler gelebileceğini düşünmek istemiyor.

"Ben giderim. Dev Toplar'ın arkasındaki mağaraları kontrol edeceğim--" ki bu, yerlilerin derenin dev kayaların kısa bir süre için gürül gürül aktığı kısmına verdiği isme atıfta bulunuyor, "-sonra ana şelaleye doğru gideceğim."

Harita üzerinde gideceğim yolu işaretliyorum ve Suzie bazı notlar alıyor.

Masadan bir protein barı alıyorum ve dışarı çıkmadan önce sırt çantama birkaç tane daha atıyorum.

Gölgeleklerin arkasında, çocuklarını sıkıca tutan ebeveynler kümeler halinde duruyor. Bir aile yerel bir televizyon kanalına röportaj verir.

Oraya gidip onlara dağımın defolup gitmelerini söylemeyi düşünüyorum. Küçük bir kız okul gezisi sırasında kayboldu ve ne olmuş olabileceği konusunda korku ve spekülasyon yayılıyor. Gerçekte, muhtemelen patikadan uzaklaştı ve yağmurdan korunuyor.

Bir yerlerde. Ancak medya şimdiden ayı saldırıları ve kaçırılmalarla ilgili spekülasyonlar yapmaya başladı.

Yüksek görünürlüklü ceketimin kapüşonunu yukarı çekiyorum ve dereye giden patıkaya doğru ilerliyorum. Yaklaşık bir mil ötede nehri geçmek için beni mağaralara götürecek iyi bir yer var.

Patika kısa bir yamaçtan suya doğru iniyor ve ben yürürken etrafı tarıyorum. Bir ekip nehri çoktan kontrol etmişti ama ben mor bir şey var mı diye gözümü dört açıyorum, ki bu da kızın giydiği montun rengiydi.

Virajı dönüyorum ve önümdeki manzara karşısında kısa bir süre duruyorum.

Bir kadın eğilmiş, yerdeki bir şeyi inceliyor. Kalçalarından eğilmiş, mükemmel yuvarlak şeftali gibi poposunu havaya kaldırmış. Siyah tayt şehvetli poposunu sarıyor ve şeftalilerinin ne kadar sulu olduğunu görmek için elimi uzatıp sıkmak istememe neden oluyor.

Kafamı sallayarak temizliyorum, çünkü şu an bir yabancının mükemmel poposunu hayal etmenin zamanı değil. Ben bir pislik değilim ve bir kız kayıp.

"Aşağıda bir şey görüyor musun?"

Kadın sesimle irkildi ve dikleşti. Bir eliyle göğsünün üzerinde dönüyor, göğsü yukarı aşağı kabarıyor ve sergilenen kıcı kadar sulu olan göğüslerinin dış hatlarını gösteriyor. Ceketinin altından göğüslerini göremiyorum tabii. Paltosu boynuna kadar fermuarlı, tenine bakmama bile izin vermiyor.

"Beni korkuttun." Sesi zayıf, neredeyse bir fısıltı ve onu duymak için yaklaşıyorum.

Kadın siyah saçlarını sert bir topuz yapmış ve tel çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru itiyor. "Bunun bir ayakkabı izi mi yoksa sadece bir leke mi olduğuna karar vermeye çalışıyordum."

Bakabilmem için geri adım atıyor ve yanından geçerken çok hafif bir lavanta ve yağmur kokusu alıyorum.

Çamura çömeliyorum ve bahsettiği ize bakıyorum. Çamurda kesinlikle bir çentik var. Daha önce yağın yağmurdan dolayı toprak nemli, bu da iyi izler bırakıyor. Ama bu bir insan izi değil.

"Bir vaşak."

Kadının nefesi kesilir ve eli tekrar göğsüne gider. "Zavallı Olivia." Bunu gerçekten yüksek sesle söylememeliydim.

"Bu eski bir parmak izi," diye yalan söyledim. "Ve küçük kızın bu yoldan gittiğine dair hiçbir iz yok."

Kadın bana keskin gözlerle bakıyor. Onu kandıramıyorum. "O zaman neden buradasın?"

Bir elimi çenemde gezdiriyorum ve parmaklarımı oluşmaya başlayan kirli sakallarımda gezdiriyorum. "Çünkü tüm üslerimizi koruyoruz. Bu tarafta mağaralar var ve orada saklanıp saklanmadığını kontrol etmek istiyorum."

Kadın mantığımı onaylarcasına bir kez başını salladı. "Ben de seninle geliyorum."

Ana patikanın dışında ve yağın yağmur nedeniyle tehlikeli, yürümekten çok tırmanışa benziyor ve siviller için iyi değil. "Eğer yardım etmek istiyorsanız, diğer ebeveynlerle kalmanız daha iyi olur. Olivia'nın yakında bulunacağına eminim." En iyi güven verici ses tonumu takınıyorum ama kadın sanki içimi görebiliyormuş gibi dikkatle bana bakmaya devam ediyor.

"Ben ebeveyn değilim." Başka tarafa bakıyor ve alt dudağı titriyor. Korkunç bir an için ağlayacağını düşünüyorum. Sonra omuzlarını dikleştiriyor ve kararlılıkla bana dönüyor. "Ben onun öğretmeniym."

Bakışlarım önümde duran duyarlı yürüyüş ayakkabıları, fermuarlı ceket, sert saçları ve tel çerçeveli gözlükleriyle kadını tarıyor. Sıradan bir öğretmen seçmem gerekseydi, bu o olurdu. Ama bu peşimde bir sivilin olmasını istediğim anlamına gelmiyor.

"Okul gezinizde böyle bir şey olduğu için üzgünüm. Ama çadırda bekleseniz daha iyi olur. Herhangi bir haber olursa ilk Suzie öğrenecektir."

Başını sallar. "Hayır. Ben de seninle geliyorum. Özellikle de etrafta bir vaşak varsa." Titriyor. "Olivia'yı düşünmeye dayanamıyorum..."

Kaşlarını çatıyor ve başka tarafa bakıyor, ben de elimi omzuna koyuyorum. Bunun güven verici olması gerekiyordu ama aramızda bir şeyler kıvılcımlandı. Elektrik akımının bir sarsıntısı. Başını şaşkınlıkla çevirdi, ben de elimi çektim.

Kadın, makyajsız yüzünde ışıldayan mücevherler gibi, gözlüklerinin ardından daha da genişleyen yeşil gözleriyle bana bakıyor. Nefesim kesiliyor ve göğsümde garip bir his yayılıyor. Sert ifadesinin ardına saklanmasına rağmen güzel bir kadın.

"Seninle geliyorum," dedi yine. "Olivia benim sorumluluğumdaydı. Onu geride bırakmayacağım."

"Kimse onu geride bırakmıyor," diyorum nazikçe. "Ama yardım etmek istiyorsan diğer gruplardan biriyle birlikte olman daha iyi olur. Bu yol tehlikeli olabilir."

Bakışları üzerimde geziniyor. "Sen eski askersin, değil mi?"

Kaşlarıımı kaldırıyorum ama bir öğretmenin beni bu kadar kolay okuyabilmesine şaşırmmamalıyım. "Evet."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Kısa bir süre gülümsüyor, sonra kayboluyor. "Arkanda bir adam bırakır mıydın? Hizmet ederken?"

"Hayır, tabii ki değil."

"Olivia'yı geride bırakmayacağım. Bir sürü insan izleri arıyor. Ben de seninle geliyorum. Şelaleleri severdi. Burada olabilir."

O kararlı ve bu konuşma boşa zaman harcıyor. Eğer bu kadın beni takip etmek istiyorsa, onunla tartışarak değerli ışığımı boşa harcamayacağım.

"Tamam. Ama aptalca bir şey yapma. Kayıp bir çocuğumuz var. Başka bir yaralanmaya ihtiyacımız yok."

Bir kez başını sallıyor ve arkamdan geliyor.

Nehre inen çalılıkları iterken, doğru şeyi yapıp yapmadığımı merak ediyorum ama arkamdan gelen bu kıvrımlı öğretmen bana yeni bir enerji veriyor.

S
LUCV

LKıyı boyunca yayılıyor, bir insanın buradan geçtiğine dair herhangi bir işaret var mı diye etrafı tarıyorum. Suçluluk ve korku içimi kemiriyor ama onları . Olivia için yapabileceğim en iyi şey sakın kalmak ve ona yardım etmek.

Arama.

Her şey çok çabuk oldu. Çocuklar kendi gruplarında öğleden sonra atıştırmalıklarını yiyorlardı. Beş çocuktan oluşan her gruba bir ebeveyn atanmıştı ve tüm geziyi denetleyen iki öğretmenimiz vardı.

Ancak mola sırasında aniden bir yağmur fırtınası başladı. Çocuklar grup halinde yerde otururken eşyalarını kapıp ağaçlara doğru koşmaya başladılar.

Yağmur geçene kadar on dakika boyunca kalın gölgeliklerin altına sığındık ve yeniden toplandığımızda Olivia kayıptı.

Onu en son ne zaman gördüğümü hatırlamaya çalışıyorum. O gruba bakan anne, onun diğerleriyle birlikte ağaçların altında koştuğunu iddia ediyor. Ama arkadaşlarından biriyle bir anlaşmazlık yaşamış. Bazı kızlar küçük yaşta sinsili olabiliyor ve Olivia'nın arkadaşlarından biri, Olivia annesinin onun için paketlediği çikolatayı paylaşmak istemediği için kavga ettiklerini iddia ediyor.

Annesi Cassie ile çalışıyorum. Kendisi okulda öğretmen ve en yakın arkadaşlarımdan biri. Olivia'nın üvey annesi ve Olivia'nın annesi kanserden vefat ettikten birkaç yıl sonra Olivia'nın hayatına girdi. Birbirlerine bağlandıkları şeylerden biri de yemek pişirmek. Olivia'nın neden yemeklerini paylaşmak istemediğini anlayabiliyorum.

onun dilimi. Bu onun için bir çikolata diliminden daha fazlası. Üvey annesiyle ve normal bir aile hayatıyla bir bağlantı.

Yağmur fırtınası sırasında kendi başına kalmaya gittiği hipotezi üzerinde çalışıyoruz, ancak nereye gittiği veya ondan sonra ne olduğu belli değil. İki saat oldu ve hala bulunamadı.

Önümdeki adam nehir kıyısında duruyor ve bir şeyin yanına çömelıyor. Ceketinin altında omuzları genişti ve bahse girerim altında sıkı kaslar saklıydı. Kendini taşıma şeklinden eski bir asker olduğunu anladım, dik ve kendinden emin. Saçları kısa kesilmişti ve kare şeklindeki çenesinde saat beş yönünde bir gölgenin ilk izleri vardı.

Onu bir arkadaşlık uygulamasında görsem, kesinlikle sağa kaydırırdım.

Ama ben bir randevu uygulamasında değilim. Öğrencilerimden birini, en iyi arkadaşımın küçük kızını bulmaya çalışıyorum. Seksi Arama Kurtarma elemanına bakıp Sevgililer Günü randevusu olup olmadığını merak etmenin zamanı değil.

Neye baktığını görmek için yanına gelip çömelıyorum. Başka bir iz. Ve bu sefer bir kedi patisinin izlerini karıştırmak mümkün değil.

Kalbim sıkışıyor. Bir vaşak tarafından takip ediliyorsa neler olabileceğini düşünmek istemiyorum.

Adama bakıyorum, yüzünde sert bir ifade var. Bu kez beni rahatlatmaya çalışmıyor. "Biraz ileride karşıya geçmek için bir yer var."

"Sence kedi karşıya mı geçti? Sudan korkmazlar mı?"

Başını sallıyor. "Vaşaklar değil. Diğer kediler gibi sudan korkmazlar, özellikle de..."

Sözünü kesiyor ve aniden ayağa kalkıyor. Ama cümleyi kafamda bitiriyorum ...*özellikle de avlarını takip ediyorlarsa.*

Titriyorum ve adam bana endişeyle bakıyor. "Üşümüştün. Geri dönmelisin."

"Hayır." Doğrudum. "Ben de seninle geliyorum."

İç çekiyor ama başını sallıyor. "Bu arada benim adım Ethan. Arama Kurtarma'nın başındayım, yani Olivia buralardaysa onu bulacağımdan emin olabilirsiniz."

Bana bunun sözünü veremez ama güven vermeye çalışmasını takdir ediyorum. Ben.

"Ben Lucy."

Başını sallıyor ve nehir kıyısında ilerlemeye devam eder.

Birkaç dakika içinde bir kaya yığınının yanına geldik.

karşısında ve nehir. Onlar değil oldukça adım atma

Taşlar, ama ile Bir insan ya da çocuk biraz uğraşarak karşıya geçebilir.

Ethan etrafı incelemek için durur. "Sence Olivia nehri geçmeye cesaret edebilir miydi?"

Dik başlı Olivia'yı düşünüyorum. Annesini genç yaşta kaybetmiş, bu da onu dirençli kılmış. Üvey annesi Cassie yarı vahşi, sürekli gülen biri ve tutkusu Olivia'nın babası gibi motosiklet.

Olivia çoğu gün okula bir Harley'in arkasında gidiyor. Korkusuz ama aptal değil.

"Bilmiyorum," diyorum dürüstçe. "Bence buradan tek başına geçebilir, ama arkadaşlarıyla kavga ettiği için kaçtıysa, neden bu kadar uzağa geldiğini bilmiyorum."

Ethan başını sallar. "Ben de öyle düşünüyorum ve bu yüzden ekibin çoğu başka bir yere bakıyor. Bu yoldan gelmiş olması zayıf bir ihtimal ama bunu elemek zorundayız."

Sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını hızla kapatıyor. Sanırım o da vaşağı ve peşinde ne olabileceğini düşünüyor. "O zaman nehri geçelim," diyorum hissettiğimden daha inançlı bir şekilde.

Bana bir göz atıyor ve bakışları üzerimde gezinirken vücudumu bir sıcaklık kaplıyor. Bu garip his karşısında gerildim.

"Buna hazır mısın?"

Rahatlama ya da hayal kırıklığıyla sarkıyorum, emin değilim. Beni sadece ilkokul öğretmenin kayaların üzerinden atlayıp atlayamayacağını anlamak için kontrol ediyor.

"Elbette," diyorum çok sert bir şekilde.

Ethan ilk kayaya ulaşmak için sadece büyük bir adım atmak zorunda, ama benim için bu bir atlayış. Yolu yarıladi ve bana yardım etmek için elini uzatmak üzere döndü. Çaresiz görünmek isteyeceğim son şey. Tıknaz bir kız olabilirim ama kendi başımın çaresine bakabilirim. Elini görmezden geliyorum ve kendimi bir sonraki kayaya doğru çekiyorum.

İpucunu aldı ve beni bıraktı. Çok geçmeden ikimiz de nehrin diğer tarafındaydık.

Nehrin bu tarafında herhangi bir patika yok ve Ethan gözleri yerde, yavaşça ilerliyor.

Yeni bir yön göstermeden önce geriliyor ve çömeliyor. "Bu taraftan."

Neye baktığına bakıyorum. Başka bir pati izi. Bir kızın mı yoksa bir vaşağın mı izini sürdüğümüzden emin değilim ama Ethan'la birlikte olduğum için mutluyum.

ETKAN

Tehri geçtikten kısa bir süre sonra yağmur yağmaya bağlıyor, iri ve ağır damlalar etrafımızdaki sık çalılıkların yapraklarına çarpıyor.

Lucy'ye dönüp bakıyorum, paltosunun kapüşonunu bağına kadar ekmiğ. Gözlükleri yağmur damlalarıyla lekelenmiğ ama ŗikyet etmiyor.

Sınıftan bir çocuğun kaybolmasıyla nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum. Umarım boğa kürek ekiyoruzdur. Olivia hakkında duyduklarıma göre, bu kadar uzağa gelip nehri geçmesi alığılmadık bir durum. Ama o vağak bir ŗeyin izini sürüyor ve umarım bu küçük bir kız değildir.

Bu yüzden yağmurda ilerliyoruz, mağaralara doğru giderken izler için zemini tarıyoruz. Olivia yağmura yakalandıysa, sığınmak için bu tarafa gelmiğ olma ihtimali çok dğk.

Diğer arama ekipleri rapor verdikçe telsizden sık sık cızırtılar geliyor. Bulunduğumuz yeri telsizle bildirmek için duraklıyorum ve vağaktan bahsetmiyorum. Bir ŗey olmayabilecekken bunun medyaya sızmasını istemiyorum.

Devin Topları'na yaklağtika nehrin gürültüsü daha da artıyor. Bu, patikanın ilerisindeki Wild Way Springs gibi turistler tarafından ziyaret edilen güzel bir ŗelale değil. Nehrin bu kısmı kayalarla dolu ve su bunların üzerinden ve etrafından fiğkırıyor. Su, kayaların etrafında bir yol amaya zorladığı için beyaz ŗapkalar ve öfkeli köpüklerden oluğan kaotik bir karmağa.

Dik değil ama kaygan. Kayalar merdiven şeklinde yığılır ve ana akıntıya geri dönüş yolunu bulurken birkaç metrelik dağınık beyaz su oluşturur.

Bu yüzden turist yolu üzerinde değil. Fotoğraf çekmeye değmez.

Ama asıl araştırmak istediğim kayaların arkasındaki mağaralar. Kaya duvarının önünde duruyoruz ve el fenerimi çıkarıyorum. Eğer orada saklanan bir vaşak varsa, bu bana bir savaş kazandırmaz ama bize saldırmayı iki kez düşünecek kadar korkutur.

Kayalar yağmurdan kayganlaşmış ve yoğun bulutlar öğleden sonra ışığının normalden daha karanlık görünmesine neden oluyor.

Lucy ayarladığım tempodan dolayı zor nefes alıyor. Yanakları pembe pembe kızarıyor ama beni burada beklemesini önerdiğimde başını sallıyor.

"Etrafta bir vaşak varsa tek başıma kalmam."

Buna itiraz edemem. İkimiz birlikte bu şeyi korkutabiliriz.

Kapalı.

"Tamam." Başımı salladım. "Bu kayaların üzerinde yavaş git. Kayganlar."

Ağzımda fenerle ilk ben gidiyorum, iki elimi de karıştırmak için kullanıyorum. büyük kayalardan yukarı. Lucy'ye yardım etmek için arkamı döndüm ama o çoktan arkamdan kendini yukarı çekmeye başlamıştı.

İnatçı biri, vermeliyim.

Kayalık bir çıkıntıya gelene kadar bir sonraki büyük kayayı tırmanıyoruz. Burada taşlar daha küçük ve ayağım çıkıntıya takılıyor, kayalardan aşağıya bir damla çakıl taşları akıyor.

Lucy onları atlattı ve beni takip etti.

Yağmur bizi dövüyor ve görmemizi zorlaştırıyor. Geri dönmeyi düşünüyorum ama mağaralara varana kadar sadece bir çıkıntı var ve eğer Olivia orada saklanıyorsa, ona ulaşmam gerekiyor.

Yağmurdan kayganlaşan kayalara tırmanıp ayağımı bulmaya çalışıyorum. Ayağım kayıyor ve bacağım altımdan kayıyor. Çıkıntının tepesini kavriyorum ve bir dayanak bulmak için çabalıyorum, sonra kendimi yukarı çekiyorum. Kendimi çıkıntıya çekerken nefes nefese kalıyorum. Lucy hemen arkamdaydı ve ona yardım etmek için elimi uzattım. O benden daha kısa ve bacakları bulduğum sabit dayanağa ulaşamayacak.

Bunu meydan okurcasına kendi başına mı yapmaya çalışıyor yoksa yağmur benekli gözlüklerinin ardından beni görmüyor mu emin değilim ama hangisi olursa olsun, uzattığım eli görmezden geliyor.

Kendini yukarı iterken, vücudu sarsılarak altından çıktı. Buradan göremiyorum ama sanırım o da benim düştüğüm yere düşmüş. Şaşkın bir çığlık attı ve eli de kaydı. Sonra kayalıktan aşağı kaymaya başladı. Eğilip bileğini kavıyorum ve çok uzaklaşmadan düşüşünü durduruyorum.

Vücudu sarsılıyor ve çığlık atıyor. Çıkıntıda düz bir şekilde uzanıyorum ve ayaklarımı kayanın arka yüzüne dayayarak bir anlığına onun tüm ağırlığını alıyorum. Sonra tekrar ayağını yere basıyor ve gerginliği azalıyor. Yüzü acıyla buruşuyor ve dişlerinin arasından tıslıyor.

"İyi misin?" Yağmura doğru bağıyorum.

Gözlerini sımsıkı yummuş ve yüzü solmuş. "Evet."

Hiç de iyi görünmüyor. Ağırlığını kaydırıyor ve yüzünü buruşturuyor. Gözleri açılıyor ve keşke o lanet olası yağmurdan ıslanmış gözlüklerin ardından onu doğru düzgün görebilseydim.

Kendini yukarı çekiyor ve bu sefer yardım elimden kurtulmaya çalışmıyor. Sonunda kendini çıkıntının üzerine sürükledi ve korunaklı çıkıntının altına oturmak için geriye doğru tırmandı.

"Ben iyiyim." Yüzü solgun ve dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yaklaşmış. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Yağmur kayalara çarpıyor ve el fenerimi attığım yerden alıyorum. "Mağaraları kontrol edeceğim."

Başını sallıyor ve ben de kayaların arasındaki çatlağa doğru ilerliyorum. Islak kaya ve yosun kokuyor ki bu iyiye işaret. Burada yaşayan bir hayvanın kokusu yok. Işığı etrafa tutuyorum ve mağara boş.

Daha ileri gidip sola açılan mağarayı kontrol ediyorum. Olivia ya da vaşaktan bir iz yok. Yağmur şiddetlenirken Lucy'yi bıraktığım yere geri dönüyorum.

Sırtını kayalık çıkıntıya dayamış oturuyor, sırt çantası hâlâ üzerinde ve yağmur bacaklarına vuruyor. Yüzü solgun ve bana söylediği kadar iyi olmadığı hissine kapılıyorum.

Telsizle bir sağlık görevlisine ihtiyacımız olabileceğini bildirmek üzereydim ki telsizim cızırdadı.

"Onu yakaladık!" Suzie'nin çığlıkları telsiz dalgalarında heyecanla yankılanıyor. "Olivia'yı bulduk."

Lucy bu haberi duyunca başını kaldırdı ve bana onunla tanıştığımdan beri gördüğüm ilk düzgün gülümsemeyi yaptı. Şimdiye kadar yüzündeki asık ifade yüz hatlarını sade gösteriyordu ama şimdi tüm yüzünü yumuşatan bir gülümsemeyle aydınlanıyor.

"Neredeydi o?" Lucy sorar.

Suzie'den gelen raporu ikimiz de duyabilelim diye yanına çömeliorum. Görünüşe göre Olivia yağmur fırtınası sırasında kaçmış, sonra da geri dönüş yolunu bulamayınca korkmuş. Otoparktan sadece elli metre ötedeki eski bir meşenin oyuk gövdesine sığınmış. Arama ekibini duymuş ama dışarı çıkamayacak kadar utanmış.

Rahatladım. Küçük kız aç bir karın ve biraz maruz kalmadan başka bir zarar görmeden bulundu. Peşinde vaşak yok, uçuruma ya da nehre de düşmemiş. Hayatta ve güvende ve bu olaydan kötü bir anı dışında hiçbir yara izi kalmayacak.

Hepimiz merkeze dönebiliriz. Ben çocuklarla bira içmeye giderim, Lucy de Winter Town'a dönüp ne halt ederse etsin. Muhtemelen Sevgililer Günü'nde bir randevusu vardır. Nedeninden emin olmasam da bu düşünce beni huzursuz ediyor.

Stoacı öğretmene baktığımda, henüz geri dönmek istemiyorum. İyi bir arkadaş oldu. Pek konuşmadık ama sessiz metanetini takdir ediyorum. Onun hakkında daha fazla şey öğrenmeden ayrılmak utanç verici görünüyor.

"Gel hadi." Kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım. "Geri dönmeden önce mağarada korunaklı bir yerde bir şeyler atıştıralım."

Koluma ihtiyatla bakıyor ama tutuyor ve ben de onu ayağa kaldırıyorum.

Sırt çantamı kapıyorum ve mağaraya önce onun girmesini işaret ediyorum. Ağırılığı sağ bacağına bindiğinde, bükülüyor.

Düşmeden önce onu yakalamak için yanındayım. "Sanırım bileğimi incittim."

Hadi canım. Benden saklıyordu ama mağaraya topallayarak girişine bakılırsa burkulduğundan eminim.

Bu da demek oluyor ki bir kurtarıcıya ihtiyacımız olacak.

LUCV

E Bana bir protein bar uzatıyor ve ben de titreyen parmaklarımla açıyorum. Yağmurdan kurtulduğumuza göre su tenimde soğumuş ve soğuk . Büyük bir arama yapmak istemediğim için içime kapandım ve beni titrerken görmesini istemiyorum. Burada çaresine bakamayacağımı düşünmesini istemiyorum.

"Neresi acıyor?"

Ethan yanıma çömeliyor ve sesi iri bir adam için şaşırtıcı derecede yumuşak. Kapüşonu geriye itilmiş ve saçları kısa kesilmiş. Hafif kirli sakalları kare çenesini kaplıyor ve koyu renk gözleri profesyonel bir endişeyle bana bakıyor.

Harika. Onun için bir endişe kaynağı daha oldum. Onu takip etmekte ısrar eden ve şimdi bileği burkulan aptal öğretmen.

Gözlüklerime su bulaşmış. Gömleğime sildim ama o da leke yaptı.

"Sadece burkulmuş bir bilek," diyorum. "Endişelenecek şey yok."

Kaşlarını bana kaldırıyor, ikna olmamış gibi. "Bir bakmamın sakıncası var mı?"

İsteyeceğim son şey bu muhteşem adamın ayaklarımı incelemesi. Ayrıca, Olivia bulunduğuna göre bu sabah okul gezimizin başladığı otoparka geri dönmem gerekiyor. Ebeveynlerin çoğu çocuklarını almak için geldiler ama ben otobüsle geldim ve bu benim eve dönüş yolum.

Hâlâ akşamımı kurtarabilir ve planlarımı gerçekleştirebilirim. Bu düşünce karnımın geri tepmesine neden oluyor ama bunu bir kenara bırakıp önümdeki adama odaklanıyorum.

Botumun bağcıklarını çözen seksi, iri yarı adam, sanki çamurlu yürüyüş ayakkabımın değil de benim korsajımın bağcıklarını çözüyormuş gibi dikkatli

Bu düşünce vücuduma bir sıcaklık yayıyor, bu sadece onun insani dokunuşunun beni ısıtmasından kaynaklanıyor olmalı.

Ethan ayakkabımı çıkarıyor ve bacağımda keskin bir acı hissederek irkiliyorum. "Acıdı mı?"

"Bileğini çarptığında oldu."

Çorabımı sıyrıyor ve çıplak parmakları ayak bileğimin derisinde geziniyor. Zevk ve acı karışımı bir duygu içimden geçerek tenimi ateşe veriyor.

Dişlerimin arasından emiyorum ve o bana sertçe bakıyor.

"Bu... garip hissettiriyor." Vücudumda uğuldayan hisler için başka bir kelime yok. Bileğime dokunduğunda donuk bir acı, parmakları başka bir yerime değdiğinde sıcaklık.

Acaba bu bir maruz kalma belirtisi mi ve burada çok uzun süre mi kaldım?

"Düştüğünüzde kötü bir darbe almış gibi görünüyor. Burkulmuş olabilir, ya da

sadece morarma olabilir." Çorabımı tekrar giydiriyor ve elinin temasını özlüyorum. "Her iki durumda da, bunu görmemiz gerekiyor. Yürüyebilir misin sence?"

Emin değilim ama başımı sallıyorum, çünkü başka ne alternatif var ki?

"Onlara yolda olduğumuzu ve tıbbi yardıma ihtiyacın olduğunu söyleyeceğim."

Başımı salladım. "Yaygara yapma." Herkes Olivia'yı aramak için buraya geldi zaten. Benim için özel bir şey yapılmasına ihtiyacım yok.

Ethan ayakkabımın bağını bağlamayı bitirirken kaşlarını çatıyor. "Senin için yaygara koparmaya değer Lucy."

Aniden ayağa kalkıyor ve telsizinin fişini çekiyor. O ekibiyle iletişim kurarken ben de kaya duvara yaslanarak kendimi yukarı çekiyorum.

Topallayarak mağaranın girişine geliyorum ve yağmur tabakalarına bakıyorum.

Yağmur henüz dinmedi ama bir an önce yola koyulmak istiyorum. Eğer sadece biraz morarma varsa, bu gece dışarı çıkabilirim. Sadece sıcak bir duşa ihtiyacım var, sonra iyi olacağım.

"Bu gidebiliriz." Ethan kaya çıkıntısının etrafından dolanan bir patikayı işaret eder. "Kayalardan aşağı tırmanmaktan daha güvenli olur ve orada başka bir nehir var."

Şelalenin hemen üstünden geçiyor."

Hissettiğimden daha fazla güven göstermeye çalışarak başımı sallıyorum. Ama kaya duvardan uzaklaşıp ayağıma baskı uyguladığımda, acı ayağıma vuruyor.

"İşte, bana yaslan."

Ethan bir kolunu belime doluyor ve ben de onun cüssesine yaslanıyorum. Sıcak ve sağlam ve yağmurda bile kokusu bana ulaşıyor, ıslak çam iğneleri ve hafif miskli bir tıraş losyonu.

Yavaş ilerliyoruz ve onu engellediğim için nefret ediyorum. Ama patika engebeli ve her adım belirsiz. Mağaradan çıkar çıkmaz yağmurun şiddetlenmesi de işe yaramıyor.

Nehre geri dönmek sonsuza kadar sürecektir gibi görünüyor. Nazik sular artık fişkırarak bir sele dönüşmüş ve kızgın beyaz tepelerde sopalar ve döküntüler sallanıyor.

Ethan kaşlarını çatarak nehre ve nehir geçişindeki kısmen su altında kalmış kayalara bakar. Suyu kaplı olmayanlar neredeyse tamamen suya batmış ve yağmurdan kayganlaşmıştır.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Ethan. Keskin gözleri nehri tarıyor ama ben bana ne söyleyeceğini zaten biliyorum.

"Buradan geçemeyiz. Nehir kabarmış ve güvenli değil."

Söylemeden bıraktığı şey, burkulmuş bir bilekle olmaz. Kendi başına başarabilirdi ama ben ona yük olurken başaramazdı.

"Özür dilerim," dedim. "Eğer diğer yoldan geri dönersek, eminim aşağıya inebilirim."

Ethan gökyüzüne bakıyor. Ağrıyan ayak bileğim ve yoğun bulutlar nedeniyle ilerleme yavaş oldu. Öğleden sonra hızla akşama dönüyor.

"Umarım bu gece için bir planın yoktur, Lucy."

Zihnimin içini görüp göremediğini merak ederek kaşlarımı çatıyorum. "Aslında görüyorum."

Başını iki yana sallıyor. "Üzgünüm ama nehri geçmek güvenli değil ve gece yaklaşırken bu koşullarda dışarıda olmak bile güvensiz."

Midemde huzursuz bir his başlıyor. "Ne diyorsun sen?" "Buradan çok uzakta olmayan eski bir tuzakçı kulübesi var. Yapılacak en güvenli şey Geceyi orada geçirebilirsiniz. Umarım yağmur kendiliğinden dinir ve yarın sizi taşımak için bir ekip getirebiliriz."

"Taşımaya ihtiyacım yok." Eve gitmem lazım, eklediğim şey bu. Bu geceyi ormanda geçiremem. Tüm geceler içinde bu gece olmaz.

"Üzgünüm, tatlım." Genel olarak endişeli görünüyor. "Bu ormanları bilirim ve ne zaman yenileceğimi de bilirim. Hava kararmadan önce bir sığınak bulmalıyız."

ve birimiz buz ve dinlenmeden daha fazlasını gerektiren bir sakatlık yaşarız."

bekleyen saten iç çamaşırlarını, yeni elbisemi ve evin içinde yürüme alıştırması yaptığım topuklu ayakkabılarımı düşünüyorum.

"Hayır." Sınıfta çocukların dikkatini çekmek istediğimde yaptığım gibi zorlayarak söylüyorum. "Eve gitmem gerek."

Yüz ifadesi kararıyor. "Erkek arkadaşın anlayacaktır."

İtiraz etmeye ya da erkek arkadaşım olmadığını açıklamaya fırsat bulamadan ayaklarım yerden kesiliyor ve beni omzuna alıyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesim yağmurda kayboldu.

Ethan ormana doğru ilerliyor, ben ona yaslanmadan daha hızlı yürüyor.

"Hâlâ ışık varken bizi güvenli bir yere götüreceğim."

Sırtına vuruyorum ve vücudumun titreyişini ve göbeğimin ona karşı kenetlenmesini görmezden gelmeye çalışıyorum. "Beni yere bırak."

Yalvarışlarımı görmezden geliyor ve beni ormanın derinliklerine taşıyor.

ETKAN

L Tuzakçının kulübesine ulaştığımızda ucy omzumda gevşek bir şekilde asılı duruyordu. İlk on dakika boyunca sırtıma vurdu ama sığınağa ulaşana kadar durmayacağımı anlayınca kaderine razı oldu ve en iyi yaptığım şeyi yapmama izin verdi: ikimizi de güvenli bir yere götürmek

Bu gece için.

Şimdi kapıyı ayağımla tekmeleyerek açıyorum ve kulübeye girdiğimizde başını kaldırıyor. Bir köşesinde tek kişilik bir yatak, diğer köşesinde bir masa ve iki tahta sandalye bulunan küçük ahşap bir yapı. Bir tezgah ve dolap mutfak oluşturuyor. Elektrik ve akan su yok. Ama burası bir barınak ve yarın buradan güvenli bir şekilde çıkana kadar saklanabileceğimiz bir yer.

Lucy'yi omzumdan kaydırıyorum ve ayağı yere çarptığında yüzünü buruşturuyor. Sandalyeye doğru topallayarak ilerlerken bana bakmıyor. "Kıyafetlerimizi çıkarmamız gerekiyor."

Başını kaldırdı ve yüzündeki çatık kaşlar geri adım atmama neden oldu. Onu taşıdığım için bana kızgın ama bu şekilde çok daha hızlı hareket ettik. Kollarımın kalçalarına dolanması hayal gücümün farklı yerlere gitmesine neden oldu ve şimdi dilim tutuldu.

"Çünkü ıslaklar," diye açıklıyorum, umarım onu başka nedenlerle giysilerinden kurtarmayı ne kadar çok istediğimi anlamamıştır.

Bu düşüncüyü kafamdan silkeleyip atıyorum. Uzun zamandır bir kadınla birlikte olmamıştım ve bir kadının vücuduma baskı yapması beni allak bullak etti

İçeride.

Paltosunu silkerek çıkarıyor ve ahşap zeminde bir su birikintisi bırakıyor.

Merkeze telsizle ulaşıp kulübeye vardığımızı ve gece için güvende olduğumuzu bildiriyorum. Fazla bir şey değil ama karanlıkta taşan nehri geçmeye çalışmaktan iyidir.

Damlayan paltolarımızı kapının arkasına çakılmış çivilere asıyorum. Neyse ki altımdaki kazağım kuru. Botlarımı ve termallerimin üzerine giydiğim yağmur geçirmez pantolonumu silkiyorum. Benim kuru bir giysim var ama aynı şey Lucy için söylenemez.

Yağmurluğu üst katmanlarının kuru kalmasını sağlarken, tozlukları sırlıslıkla olmuş.

"Çıkmaları gerekecek."

Bana kaşlarını çatıyor ve ben de ellerimi kaldırıyorum. "Sana sarınacak bir şeyler bulacağım ama ıslak kıyafetlerle kalamazsın."

Sırt çantamdan folyo bir battaniye çıkarıyorum ve Lucy onu benden kapıyor.

Bana kızgın olmasından nefret ediyorum ama onu almak ve bizi çabucak buraya getirmek için en iyi karar buydu.

Onu biraz yalnız bırakmak için arkamı dönüyorum ve kulübeyi gözden geçiriyorum. Yatakta bir çarşaf, battaniye ve birkaç minder var, sanki kısa bir süre önce biri kullanmış gibi. Yerde bir kilim ve içinde birkaç kitap ve mum bulunan bir raf var.

Tezgâhın altındaki dolapta, içinde gaz olmayan portatif bir gaz ocağı, birkaç mutfak eşyası, birkaç kibrit ve bir bulaşık bezi var.

Her şey düzenli temiz görünüyor, sanki düzenli olarak kullanılıyormuş gibi.

Arka tarafta küçük bir banyo var. Çok iyi bir tesis değil ama en azından bir şey var.

Geri döndüğümde Lucy botunu ağrıyan ayak bileğinin üzerinden çıkarmak için mücadele ediyordu. Çamurlu botu çekiştirirken yüzünü buruşturuyordu.

"Bırak yardım edeyim." Önünde çömeliyorum ve isteksizce ayağını tutmama izin veriyor. Bağcıkları gevşetiyorum, botu nazikçe çekip çıkarmadan önce olabildiğince gevşek olduklarından emin oluyorum. Çorabı aşağı sıyırıp ayağını inceliyorum. Ayak parmakları ıslaklıktan kırıkmış ve sürdüğü koyu kırmızı oje serçe parmağına bulaşmış.

Hassas bir ayak ve parmaklarımı köprünün üzerinde gezdirerek ayak bileğine doğru . Hassas kısma ulaştığımda yüzünü buruşturuyor. Ayak bileğinin etrafındaki deri morarmaya başlıyor.

"Buzum yok ama . Kompresyon yardımcı olacaktır." Başını sallıyor ama yine de bir şey söylemiyor.

Islak taytını gösterdim. "Önce onları çıkar, sonra bileğini tedavi edeceğim."

Lucy'nin taytını çıkarabilmesi için arkamı dönüyorum. Taytını bacaklarından aşağı indirip içinden çıkarken çıkardığı sesi duyuyorum. Arkamda onun ıslak kıyafetlerini çıkardığını düşünürken kalbim göğsümde güm güm atıyor.

Arkamdan keskin bir acı çılgılığı ve yere düşen bir sandalyenin gürültüsü geliyor. Arkamı döndüğümde Lucy'nin masayı , gözlerini buruşturduğunu ve ağzını yüzünü buruşturduğunu görüyorum.

Taytı ayağının yarısına kadar sıkışmış ve sandalye yan yatmış durumda.

"Ne oldu?" Gözlerimi açıkta kalan bacaklarının soluk teninde değil, yüzünde tutmaya çalışıyorum.

"Ayak bileğimi masaya çarptım ve acı beni ." Bana bakıyor ve ilk kez kaşları çatık değil. "Ben iyiyim."

"İyi değilsin." Sandalyeyi düzelttim ve onu omuzlarından tutarak nazikçe içine ittim. "Bunlardan kurtulmana yardım edeceğim."

Metanetle başını sallıyor ve üstünü taytının üstünden aşağı çekiyor, ama kalçasının yan tarafını saran siyah danteli görmeden önce değil. Narin dantelin ince bir şeridine bağlanmış narin kırmızı bir fiyonk, külotuna seksi bir görünüm veriyor.

Zihnim, o küçük kayışın nereye gittiğini ve ilkokul öğretmenin külotunda daha fazla seksi fiyonk olup olmadığını düşünerek koşturuyor.

Nefesim kesiliyor ve pantolonumdaki kıpırdanmayı görmemesi için çömeliyorum.

Odaklan, uyuşmuş taşaklar.

Belli ki kadın iç çamaşırı görmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve şimdi külotunun ilk görüntüsü sikimi tutduğum sandalye ayağı kadar sertleştirdi.

Ama kırmızı fiyonklu siyah dantel, bunu beklemiyordum. Pamuklu külot gibi mantıklı bir şey olsaydı, eminim şehvetli bir ergen gibi davranmazdım. Ama siyah dantel ve kırmızı fiyonk, bu çok seksi. Bu ilkel öğretmenin başka neler sakladığını merak ediyorum.

"İyi görünüyor mu?" Sesi beni fantezimden uzaklaştırıyor ve ayağıma odaklanıp onu inceliyormuş gibi yapıyorum, oysa tek düşünebildiğim

o küçük kırmızı fiyonk ve külotunun önünde de aynı fiyonktan olup olmadığı.

Yutkunuyorum ve elimi ayak bileğinin üzerinde gezdiriyorum. Lucy dokunduğumda titriyor ve bu beni gerçekliğe geri çekiyor. Kadın acı çekiyor. Onun hakkında uygunsuz şeyler düşünmeme ihtiyacı yok.

"Şu ıslak şeyleri çıkaralım, sonra seni daha rahat ettireceğim."

Lucy taytını bacaklarının yarısına kadar indirmeyi başardı ve ben de başparmaklarımı bel bandına geçirdim. Teni altından serin ve ben taytı baldırlarından aşağı kaydırırken sivilceleniyor.

Teni yumuşak ve pürüzsüz, yağmurla kayganlaşmış. Ayak bileğine çarpmamak için yavaşça ilerliyorum, bir elimle topuğunu tutarken diğer elimle kumaşı ayağının üzerinde kaydırıyorum.

Yağmur baldırlarına yapışıyor, yağmurun ve küflü bir şeyin hafif kokusu burun deliklerime ulaşıyor. Üzerindeki yağmuru yalamayı ve burnumu takip ederek küf kokusunun kaynağına gitmeyi, külotunu süsleyen minik kırmızı fiyonkları açmayı arzuluyorum.

Bakışlarım şişmiş ayak bileğine ve görünmeye başlayan çürüğe takılıyor.

Odaklan.

Sırt çantamdan ilk yardım çantasını çıkardım. Üzerine koyulacak en iyi şey buz olurdu ama elimizdekilerle idare etmek zorundayım.

Ellerime arnika kremi sürüyorum ve bacağından aşağı bakmamaya çalışarak ayağını kaldırıyorum. Kremi sürerken kendimi yukarı bakmaya zorluyorum. Lucy yüzünü buruşturuyor ve ben yavaşça hareket ederek kremi etkilenen bölgeye daireler çizerek sürüyorum.

Yüzü acıyla buruşuyor ve ben de dikkatini dağıtmak için aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum. "Bu gece için bir planın var mıydı?"

Yüz buruşturması kaş çatmaya dönüşüyor ve iç çekiyor. "Evet. Aslında yaptım."

İşte o zaman Sevgililer Günü olduğunu hatırladım. Muhtemelen bir erkek arkadaşıyla randevusu vardı. Bu yüzden kırmızı fiyonklu dantel külot giyiyor.

"Randevun mu vardı?" Hırıltı gibi geliyor ve ani bir kıskançlığa kapılıyorum.

Ayağını çok sıkı kavriyorum ve dişlerinin arasından bir nefes çekiyor. "Ow."

"Özür dilerim." Ayağına hafifçe basıyorum ama damarlarım patlıyor. "Erkek arkadaşını arayıp nerede olduğunu haber versen iyi olur. Sinyal alıyorum." Benim

Sesim kısık ve içimdeki bu duyguyu açıklayamıyorum. Bu yabancıyla buluşma düşüncesi beni sinirlendirmemeli ama sinirlendiriyor.

"Erkek arkadaşım yok."

Onun sözleri beni olması gerekenden çok daha fazla rahatlattı, ki bu haksızlık. Bu kadın üzerinde hiçbir hakkım yok. "Yine de bir randevum vardı."

Ayağını sarmayı bitiriyorum ve bandajı biraz fazla sıkıyorum. "Potansiyel bir erkek arkadaş mı?"

Sandalyeye geri oturur. " gibi bir şey." Bu adamdan nefret ediyorum. Neden bilmiyorum ama ondan nefret ediyorum. "Sevgililer Günü randevun var mıydı?"

Başımı salladım. "Hayır. Mutlu bir şekilde bekarım."

Bana temkinli bir şekilde bakıyor ve ne için olduğundan emin olmasam da değerlendirildiğimi hissediyorum.

Diğer sandalyeyi çekip yataktaki minderlerden birini üstüne koyuyorum ve ayağını hafifçe minderin üzerine koyuyorum.

"Onu yüksekte tutmanız gerekecek."

Başını sallıyor ve o kadar kederli görünüyor ki onun için üzülüyorum. "Hey, Sevgililer Günü'nü böyle geçirmek istemediğin için üzgünüm."

Randevusuna gitmediği için üzgün değilim ama bunu ona söylemiyorum. Buluştuğu ahmak her kimse, o özel kırmızı fiyonkları hak etmiyor.

Lucy için üzülüyorum. Tek istediği Sevgililer Günü'nde dışarıda güzel bir gece geçirmektir ama benimle ve burkulmuş bir ayak bileğiyle bir kulübede mahsur kaldı.

Belki bu geceyi onun için özel kılacak bir şey yapabilirim.

LUCV

M Ayak bileğim zonkluyor, folyo bir battaniyeye sarılmış durumdayım ve telefonumun ışığında kitap okumak için durmam gereken pozisyon boynum tutulacak.

Sırt çantamda getirdiğim ciltsiz kitap kucağımda açık duruyor. Her zaman yanımda bir kitap taşıyım ve bu gece bundan memnunum.

Sevgililer Günü'nü kitap okuyarak geçirmek benim için yeni bir şey değil, bu yüzden bu yılın farklı olacağını düşündüm. Bu yıl kendime bir randevu buldum ve bunun özel olması gerekiyordu. Bunun yerine burada ayağımı uzatmış, kulübenin etrafında huzursuzca dolaşan ateşli bir dağ adamıyla takılıyorum.

Yağmur bir süre önce durdu ve Ethan çevreyi kontrol etmek ve akşam yemeğini hazırlamak için dışarı çıktı. Yardım etmeyi teklif ettim ama bileğimi dinlendirmemde ısrar etti.

Bir pakette yemek için ne tür bir hazırlık gerektiğinden emin değilim, ki bana sırt çantasında olduğunu gösterdiği şey de buydu.

Benim sırt çantam kitaplarla, piknik battaniyesiyle ve boş beslenme çantamla dolu. Onunkinde bir hayatta kalma kiti ve ateş yakıcı, yiyecek ve yedek şişe su gibi her türlü yararlı şey var.

Omuzlarıma attığı yedek bir battaniye bile var.

Dürüst olmak gerekirse, olmak için o kadar da kötü bir yer değil. Isınıyorum ve bir kitabım var, başka neye ihtiyacım var ki?

Aklım eksikliğini hissettiğim tek şeye ve bu geceki randevuma gitmeyerek kaçırdığım fırsata takılıyor.

Rob'a mesaj attım ve gelemeyeceğimi bildirdim. Bana garip bir gece olabileceğini düşündüren kısa bir cevap gönderdi, gerçi zaten garip olacağı belliydi.

Ethan kulübeye geri dönüyor ve beraberinde serin bir hava getiriyor. Yüzünde bir gülümseme var ve onunla tanıştığımdan beri ilk kez rahatlamış görünüyor.

Bir balta taşıyor. Onu nereden bulduğunu ya da ne için kullandığını Tanrı bilir, ama iri yarı dağ adamının baltalı görüntüsü karnımın derinliklerinde bir çarpıntı başlatıyor.

Bakışlarım, kaslı göğsünü saran dar termal üstünden, cömert paketinin her bir yumrusunu gösteren termal pantolonuna kadar onun üzerinde dolaşıyor.

Kıpırtı çekiştirmeye dönüşüyor ve nemli bir sıcaklık külotumu dolduruyor. Belki de bu gece boşa gitmemiştir.

"Aç mısın?"

Yemek düşüncesiyle karnım, son yediğimden bu yana saatler geçtiğini hatırlatan hafif bir gurultu çıkarıyor.

"Açlıktan ölüyorum."

Gülümsüyor ve kolunu bana uzatıyor. "Gel bakalım. Açık havada yemek yiyeceğiz."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Buranın benim bilmediğim gizli bir sundurması mı var?"

Kıkırdıyor. "Gel de gör."

Şüpheliyim ama kalkmama yardım etmesine izin veriyorum ve kapıya doğru topallayarak yürürken ona yaslanıyorum. Ayağım son bir saattir dinlendiği için daha az ağrıyor. Ama eşiğe geldiğimizde Ethan beni kollarının arasına alıyor.

"Hey!" İtirazım cılız kalıyor, çünkü beni sert göğsüne bastırduğında onun katı sıcaklığına sarılmak istiyorum.

"Bandajını ıslatamayız."

Kapıyı iterek açtı ve beni kulübenin yan tarafına taşıdı.

Kayalıkların üzerinde bir açıklık var ve Ethan sırt çantamdan çıkardığı piknik battaniyesini serdi. Kulübeden getirdiği mumlar battaniyenin kenarında, kayaların üzerine balmumu damlatıp yapıştırdığı yerde titreyiyor.

Battaniyenin ortasında yiyecek keseleri ve iki bambu çatal var. "Bu ne için?" Saçma sapan bir adamdan beklediğim şey bu değildi. eski asker.

"Kaçırıldığın Sevgililer Günü yemeğini telafî edemem ama senin için biraz daha özel kılmaya çalışabilirim diye düşündüm."

Göğsüm sıkışıyor. Bırakın bir yabancıyı, bir erkekten gelen nezaket gösterilerine bile alışık değilim.

"Bunu yapmana gerek yoktu."

Beni nazikçe battaniyenin üzerine yatırıyor, sonra ayağımın altına bir minder koyuyor.

"Çok heyecanlanmayın. Akşam yemeği için sadece soğuk poşet tavuk yahnisi var. Ateş yakacak kadar kuru odun bulamadım ve ocak için gaz da yok."

Bana bir poşet ve çatal uzatıyor ve koyu kıvamına rağmen birkaç dakika içinde bitiyor.

Mumlar titriyor, pikniğimizin üzerinde dans eden altın rengi ışıklar saçıyor. Ethan gibi düşünceli ve yakışıklı bir adamın nasıl hâlâ bekâr olabildiğini merak ediyorum.

"Senin gibi bir adamın neden Sevgililer Günü randevusu yok?"

Ethan başını sallar. "Hayır, aşk bana göre değil. O yollardan geçtim, tişörtü giydim. Ya da boşanma kağıtlarını, diyebilirim."

"Boşandın mı?" Bu beni şaşırttı. Belli ki adam bir av ve tüm bunları tamamen yabancı biri için yapıyorsa, sevdiği kişi için ne yapardı?

"Uzun zaman önceydi." Başka bir kese uzatıyor. "Sığır etini denemek ister misin?"

Konunun kapandığını anlıyorum ve peltemsi yiyecek poşetini kabul ediyorum. "Elbette."

"Peki ya sen? İlk buluşma mıydı?"

Sesinde anlam veremediğim bir gerginlik var. Yemeğime bakıyorum ve bu garip durumu açıklamaya çalışmalı mıyım diye düşünüyorum.

"Evet," diyorum dürüstçe.

"Özür dilerim. Muhtemelen seni çok güzel bir yere götürecekti ve onun yerine bunu aldın."

Battaniyeyi omuzlarıma çekiyorum ve karanlık geceye bakıyorum. Ağaçlar esintiyle hışırdıyor ve böcekler ormanda vızıldıyor.

"Bu o kadar da kötü değil." Gülümsüyor ve ben de onu gülümsetmeye devam etmek istiyorum. "Keşke yıldızlar dışarıda olsaydı."

Kıkırdıyor. "Ve iyi yemeklerimiz vardı."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Eğer ıstakoz, şampanya ve tatlı olarak da büyük bir çikolatalı pasta olsaydı mükemmel olurdu."

Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Bana ıstakoz ve şampanya seven bir kız gibi gelmiyorsun."

Alay eder gibi baktım ama haklıydı. "Beni anladın. Basit şeyleri severim. Doğruyu söylemek gerekirse, dışarıda bir piknik battaniyesinin üzerinde oturmak mükemmele yakın."

"Bunu mükemmel yapan nedir?"

Alanı düşünüyorum. Etrafımız çevrili ve kayaların bulunduğu aralık gece gökyüzünün izin veriyor ama hava yıldızları göremeyecek kadar bulutlu. "Yıldızları görebilmek, ama bunu başaramamak, ağaçlardan sarkan peri ışıkları, s'mores yapmak için közleri yanan bir ateş çukuru, birkaç minder daha. Çikolatalı pasta konusunda da şaka yapmıyordum. Eritilmiş camembert peyniri sosuna düşkün olmama rağmen ana yemek konusunda titiz değilim, ancak tatlı, bu farklı. Çikolatayı severim. Çikolatalı kek, çikolatalı brownie, çikolatalı cheesecake..."

Kaşlarını kaldırıyor. "Hepsi birden mi?"

"Neden olmasın? Tatlıya bayılırım. Yemeğin en güzel kısmıdır."

Başını sallar. "Ben de sizin mantıklı bir öğretmen olduğunuzu düşünüyordum."

Alt dudağımı ısırıyorum, çünkü ben mantıklı bir öğretmenim. Ama hiç de mantıklı olmayan bir şey yapmak üzereyim.

"Aslında bir ilk buluşma değildi." Ethan battaniyenin üzerinde bir dirseğinin üzerinde uzandığı yerden başını kaldırıp bakıyor. "Daha çok bir takılmaydı."

Ethan'ın kaşları ortada birleşene kadar kaşlarını aşağı çekiyor. "Ne demek istiyorsun?" diye homurdanır.

Bir yastığın saçaklarıyla oynuyorum, itiraf etmek üzere olduğum şey yüzünden yanaklarım ısınıyor. "Onunla bir arkadaşlık uygulamasında tanıştım. Sadece bir geceliğine olacaktı. Genelde böyle şeyler yapmam," diye ekliyorum aceleyle. "Bunu yapan kadınlar yargılanmamalı ama ben daha önce hiç yapmadım."

"Hiç arkadaşlık uygulamasından biriyle tanışmadın mı?"

"Hayır." Başımı sallıyorum ve gözlerine bakamıyorum, "Hiç kimseyle birlikte olmadım. Asla."

Sessizlik havada asılı kalıyor ve Ethan'a bir bakış atmaya cesaret ediyorum. Beni dikkatle inceliyor, loş ışıktaki ifadesi okunmuyor. Gölge yüzünü daha da yakışıklı kılıyor ve derin bir nefes alıp cesaretimi kaybetmeden koşmaya başlıyorum.

"Daha önce birileriyle çıkmayı denedim ve gerçekten hoşlandığım biriyle hiç tanışmadım ve şimdi yirmi beş yaşındayım ve hayatım boyunca bakire kalmak istemiyorum, bu yüzden bir ilişki ayarladım."

Kendimi bırakıp Ethan'ı izliyorum. Kılını bile kıpırdatmıyor ve bakışları benimkinde sabit kalıyor.

"Bekâretini bu gece mi kaybedecektin?" Başımı salladım. "Evet. Zamanı gelmişti."

"Daha önce hiç bir erkekle birlikte olmadın mı?" Nefes alış verişi düzensiz ve gözleri parlıyor. Benden etkileniyor ve bu da beni yapmam gerekeni yapmaya teşvik ediyor.

Ellerimin ve dizlerimin üzerine yuvarlanıp ayak bileğimi yukarıda tutarak battaniyenin üzerinde yattığı yere doğru sürünüyorum.

"Yine de bu gece bekaretimi kaybetmek istiyorum."

Ben ona ulaştığımda nefesini içine çekiyor ve doğruluyor.

"Hayır, hayır, hayır." Ellerini havaya kaldırır. "Her ne düşünüyorsan, o düşünceyi aklından çıkar. Savunmasızsın, yaralısın ve benim gözetimim altındasın."

Beni istemediğini söylemedi ve bu beni cesaretlendiriyor.

"Bekarsın ve beni çekici buluyorsun ve bütün gece baş başayız. Başka ne yapabiliriz ki?"

Ona yaklaşıyorum ve battaniyenin omuzlarımdan düşmesine izin veriyorum. Gözleri göğsüme kayıyor ve göğüslerimi dışarı doğru itiyorum, böylece üstümün altında geriliyorlar.

"Lucy..." Sesi titrek. "İlk seferin özel olmalı. Bunu sevdiğin biri için saklamalısın."

Bir elimi boynumda, göğüslerimde ve gövdemde gezdiriyorum ve o da bakışlarıyla bunu takip ediyor.

"Bunu yapmak istemiyorum. Seksin nasıl bir şey olduğunu deneyimlemek istiyorum. Kitaplarda okudum ama kendim hiç deneyimlemedim."

Elim bacaklarımın arasına iniyor. Sertçe yutkunuyor ve boğazındaki adem elması bir aşağı bir yukarı sallanıyor.

"Eğer bana yardım etmezsen Ethan, arkadaşlık uygulamasına geri dönmek ve takılacak başka birini bulmak zorunda kalacağım."

"Yapma bunu." Sesi arzu dolu bir hırıltı. Beni istiyor. Sadece onu, kullanıldıkça kırılacak narin bir çiçek olmadığımı ikna etmem gerekiyor.

Belki de öyle düşünüyordur. İnsanların bende gördüğü tek şey ilkökul öğretmeni. İçimde yanan tutkuyu, ihtiyaçlarımı görmüyorlar.

tatmin edilme ihtiyacı, itilip kakılma ve sevişme ihtiyacı vardır.

Ona diğer , kimsenin görmediği ama nedense ona gösterecek kadar rahat hissettiğim tarafımı göstermem gerekiyor.

Başımın arkasına uzanıyorum ve saçlarımı sıkı topuzdan çıkarıyorum. Omuzlarımdan aşağı düşüyor ve elimi saçlarımın arasında gezdirerek yerine oturmasını sağlıyorum.

Sonra gözlüklerimi atıyorum. Onlar sadece uzak mesafeler için ve ben hâlâ karşımdaki adamın her ayrıntısını görebiliyorum. Pantolonunun nasıl kıpırdadığını ve içindeki ereksiyonun nasıl uzadığını ve gözlerini benden nasıl alamadığını görüyorum.

"Beni becermeni istiyorum, Ethan." Kaba konuşmam karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Genelde küfretmem ama bu adamın yanında kendimi vahşi hissediyorum, sanki daha önce hiç yapmadığım şeyleri yapmak istiyorum.

Ona yaklaşp önünde diz çöküyorum, ayak bileğim yere çarptığında hissettiğim acıyı görmezden geliyorum.

Düğmeleri sonuna kadar iliklenmiş bir bluz giyiyorum. Genelde vücudumu göstermem ama bu adama göstermek istiyorum.

Dikkatle önce en üstteki düğmeyi, sonra da bir sonrakini açıyorum. Bluzumun tüm düğmelerini yavaşça çözüp açık bıraktığımda Ethan acı çekmiş gibi görünüyor. Bluzu omuzlarımdan sıyırdığımda gözleri açılıyor.

Bir adım öne çıkıyorum ve folyo battaniyenin belimden düşmesine izin veriyorum. Gözleri vücudumda geziniyor ve gözlerinde açlık var. Bahse girerim minik fiyonklu dantelli iç çamaşırını beklemiyordu.

Ama benim hakkımda bilmediği çok şey var ve ben ona göstermek istiyorum.

ETKAN

T Sütyeninin askılarında minik kırmızı fiyonklar var ve bir tanesi göğüslerinin arasına yerleştirilmiş, mükemmel göğüslerini barındıran siyah dantele karşı renk parıltıları sağlıyor. Kumaş çok narin görünüyor

onları tutuyor ve meme uçları dışarı çıkmak için dantellere baskı yapıyor.

Lucy'nin omuzlarına dökülen saçları ve engellerden arınmış geniş yeşil gözleriyle, ilkel öğretmen artık reddedemeyeceğim, somurtan bir seks tanrıçasına dönüşüyor.

"İstediğinin bu olduğuna emin misin?" Lucy'ye bundan vazgeçmesi için son bir şans veriyorum çünkü ona bir kez teslim olduğumda nazik davranabilir miyim bilmiyorum. Bir kadınla birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu ve şimdi karşımda onu becermem için yalvaran biri var. İçimde uykuda olduğunu düşündüğüm bir şeyi harekete geçiriyor.

Cevap olarak öne doğru kayıyor ve üstüme çıkıyor. Bacaklarını ayırıp üzerime oturduğunda, ince dantel üçgeni ortaya çıkıyor, kumaş tümseğini zar zor örtüyor.

"Gerekirse yalvarırım." Gözleri arzu dolu ve onu becermem için bana yalvarması duymam gereken bir şey.

Bir mindere uzanıp ayak bileğini koyuyorum. Acı çektiği düşüncesine katlanamıyorum.

Kalçalarından tutup onu sert sikimin üzerine çekiyorum. Gözleri kocaman açılıyor ve bana onun ne kadar masum olduğunu, tüm bunların nasıl blöf ve gaf olduğunu hatırlatıyor.

"İstediğinin bu olduğundan emin olmalısın, Lucy. Çünkü nazik olmayabilirim."

Nefes nefese kalıyor ve geri çekilmek yerine elleri omuzlarımı kavırıyor ve bana doğru bastırıyor, sikim onu karşılamak için pompalanırken kalçalarını ritmik bir şekilde hareket ettiriyor.

"Sert sevebilirim."

"Siktir," diye inliyorum. Bu kadın çok fazla. Ama kontrolümü kaybetmeden önce bazı temel kurallar koymalıyım, ikimizin de anlaşmanın ne olduğunu bildiğinden emin olmalıyım.

"Bir ilişki aramıyorum."

Kalçalarını acı verici bir şekilde yavaşça döndürüyor. "Ben de değilim."

"Sadece bir kez." Kalçalarını ileri geri kaydırıyorum, böylece sikimin uzunluğuna sürtünüyor, onu inletiyor ve bir seferin yeterli olup olmayacağını merak etmeme neden oluyor.

"Bir gece," diye düzeltiyorum kendimi. "Sadece bu gece için."

Nefes nefese ve soluk soluğa ve yüzüne baktığımda zaten ne kadar yakın olduğunu anlıyorum. "Siktir. Yapmak üzere misin...?"

"Bir gece, Ethan," diye pantolonunu indirdi. "Sadece bir gece istiyorum..."

Sözleri, aramızdaki ince kumaştan sızan sikime sürtünürken kaybolup gidiyor. Eğer aramızda kat kat kıyafetler varken boşalıyorsa, kıyafetler olmadan nasıl olacak?

"İsterseniz bir sözleşme imzalayabilirim..." Kalçalarını ritmik bir şekilde yuvarlıyor ve pantolonu küçük zevk inlemelerine dönüşürken ağzı açılıyor. "Sadece bana ihtiyacım olanı ver."

Düzgün düşünemiyorum ama kendimi odaklanmaya zorluyorum. "Bir gece. Anlaştık."

Başını sallıyor ama gözleri kapalı ve üzerimde o kadar seksi görünüyor ki başının arkasından tutup onu kendime yaklaştırıyorum, böylece nefesim kulağını sıyrıyor.

"Ve sen de iyi bir kız gibi benim için gelmelisin Lucy."

Başı geriye doğru sallanıyor ve çığlık atıyor. Kalçaları benimkilere sürtünüyor ve vücudu sarsılıyor.

Sık beni. İlkokul öğretmenini bir fişek ve hala pantolonumun içinde acı verici bir şekilde duran sikime sürtünmekten başka bir uyarıcı olmadan geldi içine girdiğimde ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Lucy gözlerini kocaman açarak bana baktı. Yanakları pembeye çalan bir renkte kızarmış. "Sanırım ben sadece..." Alt dudaklarını ısırtıyor, utangaç öğretmen haline geri dönüşüyor.

"Tek istediğin bu mu Lucy?"

Başını sallıyor ve bir parmağını göğsümde gezdiriyor. "Hayır. Ethan, ben hâlâ bakireyim. Bunu benim için halledebilir misin?"

Yalvaran gözleri ve kızarmış yanakları çok fazlaydı. Onu kollarımın arasına aldım ve sırt üstü yatırdığımda nefesi kesildi.

"Bileğiniz için böyle daha iyi olacak."

Yüzüm onunkinden birkaç santim uzakta ve öpüşmenin sözlü anlaşmamızın neresinde durduğundan emin değilim ama siktir et. Eğer bunu yapıyorsak, düzgün bir şekilde yapıyoruz ve onun her parçasının tadını çıkarabiliyorum. Dudaklarını dudaklarımda yakalıyorum ve o da aç bir şekilde ağzını açıyor.

Sıcak ve yumuşak ve küçük bir kaçıyor.

Öpücüklerim boğazından göğsüne doğru iniyor. Seksi sütyenini çıkaramayacak kadar seviyorum, bu yüzden vücudunu yumuşak karnına doğru öpmeye devam ediyorum.

Lucy tek bir şey istiyor ama ben onun için iyi bir şey yapmak istiyorum. Bekaretini kaybettiği adamı hep hatırlasın diye bu anıyı ona kazımak istiyorum. Bu fişeği tekrar ve tekrar ve tekrar patlatmak istiyorum. Bu kadar tutkulu bir kadın nasıl olur da yirmi beş yaşında ve hâlâ bakire olur?

"Nasıl olur da bir erkekle hiç seks yapmazsın?" Parmağımı karnının kıvrımlarında gezdiriyorum ve o da beni izlemek için dirseklerinin üzerine çıkıyor.

"Hoşlandığım biriyle hiç tanışmadım. Yerel bir ilkokul öğretmeni olduğunuzda biraz eğlenmek için dışarı çıkmak zor oluyor."

"Bunu daha önce hiç yaptın mı?" Karnını öpüyorum, dokunuşumun altındaki yumuşaklığın tadını çıkarıyorum.

"Yıldızların altında sevişmek mi?" Başını sallıyor. "Hayır."

"Bunu daha önce hiç yaptın mı?" Elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum ve külotunun nemli, dantelli köşebentini okşuyorum.

"Hayır." Bir gıcırtı olarak çıkıyor ve tekrar battaniyenin üzerine uzanıyor.

Vücudundan aşağı doğru kaymaya devam ediyorum, ilerlerken her yerini öpüyorum. Tümseğine ulaştığımda bacaklarını aralıyorum ve narin tepesini öpüyorum.

"Buna ne dersin?" Nefesim onun hassas yerlerinde geziniyor ve nefesi kesiliyor.

"Hayır. Bir erkek bana hiç dokunmadı bile."

Bunun beni bu kadar rahatlatması çılgınca. Daha önce hiç kimse bu bölgede bulunmamıştı. Hepsi benim. Almak ve tadını çıkarmak için benim.

Aletim acıyla uzuyor ama acele etmek istemiyorum. Bütün gece bizim ve ben onun tadını çıkarmak istiyorum.

Külotunun üst kısmını aşağı çekiyorum ve bir şok daha yaşıyorum. Lucy'nin amı çıplaktı. Üzerinde tek bir kıl bile yoktu.

"Bunu takılmak için mi yaptın?" Kıskançlık içimde kabarıırken hırıltı olarak çıkıyor. Bu sahiplenmenin nereden geldiğini bilmiyorum ama başka bir adamın onun çıplak amına baktığı düşüncesi kanımın damarlarımda güm güm atmasına neden oluyor.

Lucy başını kaldırıyor ve dirseklerinin üzerinde durarak bana bakıyor.

"Hayır," dedi sakın bir sesle. "Bunu kendim için yaptım. Onu her zaman çıplak tutarım.

Bu."

Sik beni. Bu kadın sürprizlerle dolu.

Zor nefes alıyor ve bu kadar uzun süre rafta bırakılmış olması çok yazık. Bu tatlının gizli arzularıyla baş başa olduğunu ve arabayla sadece bir saat uzaklıkta olduğunu bilseydim, uzun zaman önce peşine düşerdim.

"Kendine dokunuyor musun,

Lucy?" Gözleri yanıyor. "Evet."

"Göster bana."

Sadece bir an tereddüt ediyor. Sonra eli vücudundan aşağıya, külotunun üzerine kayıyor. Parmakları klitorisinin olduğu kumaşa bastırıyor ve küçük daireler çiziyor.

Sırtını eğiyor, başını arkaya atıyor ve gözlerini kapatıyor. Tanrım, o çok güzel. Mükemmel. Onu saatlerce izleyebilirim ama bu tek gecelik sözleşmemizin bir parçası değil. İhtiyacı olan şey bu değil.

Ellerini yavaşça kenara koyup külotunu kenara kaydırıyorum. Çıkarılamayacak kadar seksiler. Islak ve yapış yapış ve misk kokusu duyularımı dolduruyor.

Tüysüz tümseğini öpüyorum, merkezine doğru gittikçe alçalıyorum.

"Bunu yapmana gerek yok." Sesi boğuk. "Bu bir parçası değil anlaşıyor."

"Seni tatmak istiyorum." Onu tatmak, başımı bacaklarının arasına gömmek ve onu yutmak istiyorum. Bana neyin geldiğini açıklayamıyorum ama hiç bu kadar güçlü bir arzu hissetmemiştim.

Ağzım amının etrafında kapanıyor ve Lucy bu his karşısında inliyor. Sırtını eğiyor ve battaniyeye sarılıyor.

"Ethan..." Sesi bir mızıltı ve çıkardığı seslere bayılıyorum.

Bacağını omzuma atıyorum, böylece en azından ayak bileği yukarıda kalıyor. Sonra yavaştan alıyorum, onu tüm hassas yerlerinden yalıyor ve öpüyorum. Bunu sonsuza dek hatırlamasını istiyorum, ilk kez bir erkeğin öpücüğünü üzerinde hissetmesini.

Kuku. O kadar iyi yapmak istiyorum ki aklını kaçırsın. Ondan sonra gelenler için onu mahvetmek istiyorum.

Onu nazikçe yalarken, bir parmağımı içeri sokuyorum ve sonra iki parmağımı, onu kolanımı almaya hazırlıyorum. Amcığı parmaklarımı ıslak sıcaklığına emiyor ve sikim onu hissetmeye hevesli bir şekilde pantolonumun içinde sarsılıyor.

Onu serbest bırakmanın kenarına çekiyorum ve sonra yavaşlıyorum, yavaşça tıkanmış yumruğunu öperken onu geri sürüklüyorum.

"Ethan..." Dudaklarında duyduğum en tatlı şey benim adımdır.

Lucy başımı kendine doğru çekiyor ve elini saçlarıma doluyor. Ben tempoyu artırdıkça o da başımı yerinde tutuyor ve kendini dilime sürtüyor.

"Lütfen..." diye yalvarıyor. "Bırak geleyim."

Bu kez yavaşlamıyorum; parmaklarımı derinlere daldırırken hızımı koruyorum. Lucy bir yük treni gibi boşalıyor. Bacakları sertleşiyor ve başımı o kadar sert kavlıyor ki boynumu kıracağını düşünüyorum. Çılgınlıkları ormanda yankılanıyor, hayvanları uyandırıyor ve ağaçları hışırdatıyor.

Bacakları gevşediğinde tekrar yalamaya başlıyorum, doğru miktarda basınçla yavaş hareketler. Tekrar sert ve hızlı bir şekilde boşalıyor ve tekrar, tekrar ve tekrar, ben onun tüm orgazmını sağana kadar.

Sonunda titremesi durduğunda dizlerimin üzerine oturuyorum. Lucy önümde uzanmış, seksi iç çamaşırı yamulmuş ve yanakları kızarmıştı.

"Tatmin oldun mu?" Ona baktığımda yüzüme yayılan sırıtışa engel olamıyorum, saçları dağınık ve yanakları pembe pembe. Ama o sadece başını sallıyor.

"Sözleşmeyi yerine getirmedin. Bu güzeldi ama ben hâlâ bakireyim."

"Güzel mi?" Kaşlarını kaldırıyorum, çünkü kaç kere ve buna güzel demek biraz samimiyetsiz görünüyor. Kıkırdıyor, tembel bir kahkaha. "Bana sert olacağına söz vermiştin Ethan."

Gözlerinde bir meydan okuma var ve eğer istediği buysa bunu ona vereceğim.

"Sert istiyorsun. ."

Lucy'nin kalçalarını kavıyorum ve yüzünü piknik battaniyesine bastırarak şekilde ters çeviriyorum. Kalçalarını yukarı çekiyorum ve ayak bileği yere çarpınca nefesi kesiliyor.

"Bacaklarını yukarıda ve açık tut," diye homurdanıyorum kalçalarını ayırırken.

Amı ay ışığında parlıyor, suları ve benim tükürüğümle ıslanmış. Dudakları şişmiş, koyu pembe ve benim için hazır.

Sikimi pantolonumdan çıkarıp bacaklarımdan çekiyorum.

Elim sırtında duruyor ve yüzünü battaniyeye bastırıyor. İlk seferinin bu şekilde olmaması gerektiğinin belli belirsiz farkındayım ama şişmiş sikimin başını şişmiş am dudaklarına sürttüğümde dudaklarından çıkan inilti başka bir şey düşünmemi zorlaştırıyor.

Kıvrımlarından geçerken ondan çığ, ıslak bir sıcaklık yayılıyor. Onu bir süre kızdırmak, içine girmem için bana yalvarmasını sağlamak istiyorum, ama sikimi amının girişinde yuvarlarken, Lucy kalçalarını geri çekiyor ve ucum içeri kayıyor ve etrafımı sararken yapışkan bir sıcaklıkla sarılıyorum.

"Siktir!" O aynı anda haykırırken ben de haykırıyorum. Kalçalarını kavradım ve tamamen kaybetmeden önce tuttum.

Lucy başını çevirip bana bakıyor; saçları terden yüzüne yapışmış, gözleri kocaman ve vahşi. "Lütfen..."

Cümlesi kulakları parçalayan bir ulumayla kesiliyor. Vaşak. Kedi tekrar çığlık atarken Lucy kıpırdanarak altımdan çıktı.

"Bu bir vaşak." Kedinin yönünü tam olarak belirlemeye çalışarak karanlık ağaç hattını tararken sesimi sakın tutuyorum.

İşimi şansa bırakmayacağım ve lanet bir kedinin Lucy'ye sahip çıkmamın önüne geçmesine izin vermeyeceğim.

Ayağa kalktım ve çömelerek Lucy'nin kalkmasına yardım ettim. Bileği yere değdiğinde yüzünü buruşturuyor ve sonra omzumun üzerinden kaldırıp kulübeye taşıyorum.

ETKAN

L kapıyı arkamızdan çarptı ve Lucy'yi sandalyeye oturttu. "Ne kadar yakın?" Lucy'nin gözleri korkudan kocaman olmuştu.

"Sesi biraz uzak geliyordu," diye yalan söyledim. "Yemek artıklarının başka bir şeyi çekmemesi için eşyalarımızı almam gerekiyor."

O itiraz edemedi kapıdan dışarı fırladım. Vaşağı göremiyorum ama dik duruyorum ve kollarımı uzatarak kendimi daha büyük gösteriyorum. Aletim havaya dikilmiş olmasaydı tehditkâr görünebilirdim.

Elimden geldiğince çabuk mumları söndürüyorum. Sonra her şeyi battaniyenin içine doldurup bohçayı içeri götürüyorum.

Bohçayı kulübenin zeminine bırakıyorum ve kapıyı arkamızdan sürgülüyorum.

Lucy seksi iç çamaşırından başka bir şey giymeden sandalyede oturuyor. Ayakları birbirinin üzerinden geçiyor ve endişeyle alt dudağını ısırıyor.

"Burada güvendeyiz." Avını avlayan bir kedi gibi hissederek ona doğru yaklaştım. "Devam etmek istiyor musun?" Umarım evet der.

Lucy hafifçe başını sallar, dudaklarında yavaş bir gülümseme vardır. "Elbette. İş henüz bitmedi Ethan."

Yüzündeki o küstah gülümsemeyi silmek istiyorum. Yanına çömeliyorum ve ellerimi beline koyuyorum. Onu havaya kaldırdığımda nefesi kesildi.

"O tatlı amcığını tam buraya, sikimin üzerine oturttuğunda iş bitmiş olacak."

Sandalyeye oturdum ve onu üstüme yatırdım. Sertleşmiş sikim aramızda, karnına sürtünüyor.

Beni ellerinin arasına alıyor ve sikimi avuçlarının arasında yuvarlıyor. "Bunu yapabilirim."

Siyah külotu beni çıldırtıyor ama onları atmanın zamanı geldi. Küçük yan askıları tutup sertçe çekiyorum. Kumaş yırtılıyor ve kırmızı bir fırlayıp yere düşüyor. Nereye düştüğünü not ediyorum. Onu daha sonra bir hatıra olarak almak isteyeceğim.

Lucy külotu parçalanırken nefesini tuttu. Saçlarını omuzlarına savuruyor ve bana şehvetli bir bakış fırlatıyor.

"Prezervatif getireyim."

Üzerimden kayıyor ve odanın öbür ucundaki sırt çantasına doğru topallayarak gidip bir prezervatif çıkarırken kalçalarının sallanışını izliyorum.

"Hazırlıklı gelmişsin."

"Randevumdan önce eve gitmeye vaktim olmaz diye düşündüm."

Sözleri karşısında göğsümde bir boşluk hissettim. Burada sıkışıp kalmasaydık bunu başka biriyle yapıyor olacağını hatırlatması hoşuma gitmiyor.

Geri döndüğünde onu kabaca tutup kucağıma çekiyorum, onu kendime yakın hissetmek istiyorum. "Bileğini yerden kaldır," diye talimat vererek bacaklarını etrafıma doluyorum.

Prezervatifi takıyorum ve bir süre sallanıyoruz, vücutlarımız birlikte yuvarlanıyor. Sonra onu kaldırıyorum ve sikimin zonklayan başının üzerine yerleştiriyorum.

"Hazır mısın?" Yanıt olarak Lucy kendini aşağıya .

Ben onun derinliklerine gömülürken ikimiz de haykırıyoruz. Lezzetli bir sıcaklık hissi etrafımda sıkılaşıyor.

Lucy gözlerini kısıtı ve o beni hissetmeye alışana kadar kendimi hareketsiz kalmaya zorladım.

"Acıyor," diye inliyor.

"Durmamı mı istiyorsun?" Onu ve gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Hayır. Durma."

Bunu söylerken sallanıyor ve içimden yeni bir zevk dalgası geçiyor. Onu kendime çekerken parmaklarım kalçalarına gömülüyor, daha derine inme ihtiyacı duyuyorum.

Lucy her hareketinde inliyor ve başı geriye doğru yuvarlanarak solgun boğazını ortaya çıkarıyor.

Hâlâ sütyenini giyiyor, son kıyafet. Acaba bana her şeyini vermek istemediği için bir savunma katmanı olarak mı üzerinde tutuyor?

Kendini. Sebebi her ne olursa olsun, bu çok seksi ve ben de gözlerimi dört açarak onun bana binişini izliyorum.

Elleri omuzlarımda ve kalçaları ileri geri yuvarlanırken bacakları gövdeyi sarıyor. Ellerim kalçalarını kavırıyor ve onunla buluşmak için itiyorum, her itişte daha derine iniyorum.

Zirveye ulaşıyor ve kendimi kolay olurdu ama bunun bitmesini istemiyorum. Bu kadınla tek bir zamanım var ve bunu sonlandırmak istiyorum.

"Yavaşla." Elimi vücudunda gezdiriyorum ve o da geriye yaslanıyor, böylece aramızda bir boşluk oluşuyor. Elim klitorisini buluyor ve yavaş daireler çizerek yüzünü izliyorum, yüzündeki vahşi ifadeden büyüleniyorum.

Sikimin etrafında kenetlenip haykırıyor ve amının duvarları etrafımda kasılırken kontrolü elimde tutmak için yapabildiğim tek şey bu.

Yaklaştım ve bunun yakında bitecek olmasından nefret ediyorum, bu kadınla tek seferim, ama o benimle birlikte hareket ettikçe ve ben onun içinde daha derine daldıkça, kaçınılmaz sonuca doğru koşmaktan kendimi alamıyorum.

Onu kendime doğru çekerken kalçalarımı öne doğru itiyorum. Dantel kaplı göğüsleri yüzümde zıplıyor ve saçları omuzlarının etrafına düşüyor, çok güzel.

Bu sefer amı kasıldıkça dayanamıyorum. Lucy'yi kendime çekerken yoğun bir zevk dalgası içinde patlıyorum.

Dışarıda yağmur uluyor ve yağmur anı bir sağanak halinde çatıyı dövüyor.

Lucy yorgun ve tatmin olmuş bir şekilde bana doğru yığılıyor. Onu kendime çekiyorum ve onunla geçireceğim bir anın asla yeterli olmayacağını biliyorum.

M Gözlerim Ethan'ın omzuna kapanıyor. Terden kayganlaşmış ve tatlı kokusu duyularımı dolduruyor. Vücudum ona karşı gevşerken derin nefes alıyorum.

Artık bakire değilim. Bu düşünce beni gülümsetiyor. Bu kadar iyi hissettireceğini hiç düşünmemiştim. Kitaplarda okuduğum seksin abartıldığını düşünüyordum ama ya Ethan çok yetenekli ya da ben bunca zamandır bir şeyler kaçırmışım.

Bu kadar boşalacağımı fark etmemiştim ve partnerime karşı duygusal bir çekim hissedeceğimi de fark etmemiştim. Rob'la, planladığım ilişkiyle bu kadar iyi hisseder miydim?

Ethan'ın kolları beni sarmış bir şekilde omzuna yaslanırken, bu kısmın da en az geri kalanı kadar keyifli olduğunu edemem. Sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi ona uyum sağlıyorum. Ama sanırım bu özel bir şey değil. Her erkek ve kadın birbirine uyar.

"İyi misin?" diye soruyor usulca.

Başım dönüyor ve vücudum yorgunluktan gevşemiş durumda ama yine de içimde bir ateş var. Fırsatım varken bunu tekrar tekrar yapmak isteyen bir şey.

"Sanırım öyle."

Başımı omzundan kaldırıyorum ve bana gerçek bir endişeyle bakıyor. "Beni kırmadın, eğer endişelendiğin buysa."

Bana gülümsüyor ve gülümsediğinde çok yakışıklı oluyor, yüzü çizgisiz ve kaygısız. "Kolay kolay kırılmayacağını hissediyorum, Lucy."

Arkama yaslandım ve bileğim yere değince irkildim. O anın sıcaklığıyla burkulan bileğimi tamamen unutmuştum. Sanırım onu yerden uzak tuttum ama gerçekten hiçbir fikrim yok.

Diğer bacağımı yere kaydırıyorum ve Ethan'ın üzerinden iniyorum. Beni belimden yakalıyor ve ayağa kalkıyor, sonra yavaşça sandalyeye itiyor.

"Seni temizlememe izin ver." Kalçalarındaki kaygan sıvılarla karışık kana bakıyorum. Evet, artık kesinlikle bakire değilim.

Ethan sırt çantasından bir paket ıslak mendil çıkarıyor ve yanıma çömeliyor. Beni temizliyor, daha önce üzerimdeki sert ellerine kıyasla dokunuşu daha nazik.

"Bir şeyler yemeli ve içmelisin."

Bana bir şişe su ve bir enerji barı uzatıyor ve kıyafetlerimden geriye kalanları buluyor. Tişörtünü giyiyor ve tişört kaslı gövdesinin üzerinde kayarken kendimi yoksun hissediyorum. Bunun onun vücudunu son görüşüm olmasını istemiyorum; bunun onu bana doğru bastırılmış olarak hissettiğim tek an olmasını istemiyorum.

"Yatağa kendi başına çıkabilir misin?" Ethan battaniyeyi silkeliyor ve yastıkları şişiriyor.

Belli ki aklında uyku var ama ben başka bir şey istiyorum. Daha fazlasını istiyorum.

Alt dudağımı ısıırıyorum ve sormak üzere olduğum şey yüzünden yanaklarım kızarıyor. Ama buraya kadar geldik. Sonuna kadar gidelim bari.

"Tekrar yapabilir miyiz?"

Ethan elinde bir yastıkla durdu ve için için yanan gözleri

Ben.

"Yani, anlaştığımız şeyin bu olmadığını biliyorum ama..."

Ben daha cümlemi tamamlayamadan, yastığı bıraktı ve bana doğru yürüdü. Bana doğru geliyor. Onu karşılamak için ayağa kalktım, destek için sandalyeye yaslandım. "İstedğin buysa bütün gece seninle sevişirim Lucy."

Bir elini yanağımda gezdiriyor ve parmaklarıyla bir tutam saçımı yakalıyor. O bu kadar yakinken nefes almak zor. Yoğun bakışları benimkileri delip geçiyor ve dizlerim titriyor.

Bedenimi uyandırdı ve ona tekrar sahip olana kadar kendimi tatmin olmuş hissetmeyeceğim. Bunun normal olup olmadığını bilmiyorum. Tek gecelik bir ilişkiden beklediği şey bu mu bilmiyorum. Erkeklerle olan tecrübem sınırlı.

Her kadına bu şekilde bakıyor mu bilmiyorum ama şu anda umurumda değil. Onun bakışları altında kendimi özel hissediyorum. Seksi ve arzulanmış hissediyorum.

Bir elimi göğsünde gezdiriyorum, tişörtünün altındaki gergin kasları hissediyorum. "Eğer sakıncası yoksa. Tecrübeli değilim. Umarım senin için çok kötü olmamıştır."

"Lucy." Hırıltı gibi çıkıyor. "Mükemmeldi. Sen ."

Rahat bir nefes aldım. Tekrar yapmak istiyordu, demek ki bir şeyleri doğru yapıyor olmalıydım.

"Bu sefer yatakta yapacağız."

Koluma giriyor, ben de birkaç adım topallayarak yatağa gidiyorum. Yorganı geri çekiyor ve ben yatağa gömülüyorum. Ethan bacağımı nazikçe kaldırıyor ve yatağın üzerine yerleştiriyor.

"Bu sefer yavaş gideceğiz ve sen ayağını yukarıda tutacaksın."

Yatağa doğru kayıyorum ve Ethan yanımda diz çöküyor. "Akrobasi yapmak yok, Lucy. Ayağının çarpmasını istemiyorum."

Ayak bileğimin altına bir yastık koyuyor ve bacağımı hafifçe kavıyor. "Orada yatacaksın ve sana bakmama izin vereceksin."

Dirseklerimin üzerine oturup onu izliyorum. "Beklememiz gerekiyor mu?" Erkek vücudunun mekaniğinin nasıl işlediği hakkında hiçbir fikrim yok, ama hemen tekrar gidemeyeceğinden oldukça eminim.

Ethan kaşlarını kaldırıp bana baktı. Gömleğini ve iç çamaşırını çıkardı. Aleti ilk seferki kadar sert ve düz bir şekilde ortaya çıktı. "Beklememize gerek yok."

Bunu söylerken, yatakta sürünüyor. Eli bacağımdan yukarı kayıyor ve tüm vücudumda sıcaklığın yayılmasına neden oluyor. Doğrulamaya çalışıyorum ve Ethan bana bakıyor.

"Kımıldama Lucy. Bileğin yeterince darbe aldı."

"Ama sana dokunmak istiyorum." Parmaklarım vücudunda gezinmek, saçlarına dolanmak ve onu kendime çekmek için kaşınıyor.

"Şansın olacak, ama şimdilik dokunmayı ben yapıyorum."

Dirseklerime yaslanıyorum ve ellerinin bedenimi keşfetme hissinin beni ele geçirmesine izin veriyorum. Parmakları yavaşça her yerimde geziniyor. Kalın kalçalarım ya da karnımın etrafındaki kıvrımlara aldırıyor gibi görünüyor.

Beni okşamak için acele etmiyor, parmakları kalçalarımın üzerinde bir ileri bir geri gidiyor, sonra karnımın ve gövdem üzerinde geziniyor. Sütyenim hâlâ üzerimde ve bu sefer o sütyenimin klipsini açıyor, ben de omuzlarımdan silkiyorum.

Daha önce hiç kimseye bu kadar açık olmamıştım. Ama vücudum konusunda ona güveniyorum. Düşündüğüm gibi savunmasız hissetmek yerine, güçlü hissediyorum. Güvende hissediyorum.

Ethan göğüslerimi avuçlarının arasına alıyor, parmaklarıyla göğüs uçlarımla oynuyor. Daha fazla dokunmasını isteyerek göğsümü öne doğru itiyorum. Amım zonkluyor ve kalçalarımı öne doğru kaydırıyorum, bana orada dokunmasını istiyorum.

Ama vücudumu yavaşça keşfetmeye devam ediyor.

"Çok güzelsin Lucy. Çok güzelsin."

Daha önce kimse bana güzel dememişti ve onun sözleriyle kalbim kabardı. Aptal kalbime söylüyorum, bu sadece erkeklerin tutkulu anlarında söyledikleri bir şey.

Ethan muhtemelen bunu sayısız başka kadınla yapmış, aynı sözleri söylemiş ve her birine kendini özel hissettirmiştir.

Bu düşünce göğsümü daraltıyor ve yumuşak duyguları bastırıyorum. Bu tek gecelik bir ilişki. Bir anlaşma yaptık ve bunun daha fazla bir şey ifade ettiğini düşünmek aptallık olur. Bu sadece deneyimsiz kalbimin yakınlığa verdiği bir tepki.

Ethan'ın sıcak ağzı sol meme ucuma yaklaşıyor ve tüm düşünceler aklımdan uçup gidiyor. Onun sıcak ağzının tenimdeki hissinde kendimi kaybediyorum. Kendimi bırakıp anı yaşıyorum ve bedenimin kalbimin yerini almasına izin veriyorum. Ethan sırt çantamdan diğer prezervatifi almak için duraklıyor ve sefer içime girdiğinde beni yavaş ve istikrarlı bir kayma oluyor.

Sırtım

Bacaklarım onun etrafını sarıyor ve onu daha derine çekiyor.

Omuzlarını kavıyorum ve bu adama, bu tek gece için tüm dünyam haline gelen bu yabancıya tutunuyorum.

Birlikte sallanıyoruz, benim yumuşak çığlıklarım onun iniltilerine karışıyor. Ağzı benimkini buluyor ve bedenlerimiz birbirine bastırıyor, böylece boşluk kalmıyor. Onunla buluşmak için kalçalarımı kaldırıyorum, onu daha derine zorluyorum, ta ki bir uzuv ve ter karmaşası içinde birlikte boşalana kadar, çığlıklarımız kulübenin etrafında yankılanıyor.

İşimiz bittiğinde, küçük yatakta yan yana uzanıyoruz. Vücudumu kendi vücuduyla aynı hizaya çekiyor ve ben de onun kolları üzerimdeyken yanına sokulmuş bir şekilde uykuya dalıyorum.

Eğer tek gecelik ilişki böyle bir şeyse, bu kadar beklediğim için aptalım demektir. Ama onun kollarında güven içinde uykuya dalarken, yüzlerce tek gecelik ilişki yaşayabileceğimi ve asla böyle hissetmeyeceğimi düşünüyorum.

LO
ETKAN

L Gece uyandığımda sıcak bir beden bana yaslanmıştı ve ereksiyon halindeydim. Lucy ilk başta o kadar yavaş hareket ediyor ki uyuduğunu sanıyorum. Sonra kalçaları geriye doğru yuvarlanıyor, kıcını zaten sert olan vücuduma bastırıyor.

horoz.

Tekrar yapıyor ve bu sefer kalçalarını kavrayıp onu kendime doğru çekiyorum. "Uyanmışsın."

"Evet." Karanlıkta sesi boğuk çıkıyor. "Tekrar yapabilir miyiz?"

Tanrım, bu kadın doyumsuz. Ve ben de ona doyamıyorum. "Eğer istediğin buysa."

Elimi beline doluyor ve vücudunu kendime doğru çekiyorum. Dudaklarım karanlıkta omzunu buluyor ve onu öpüyorum, boynuna sokulmak için saçlarını yolumdan çekiyorum.

Elim göğüslerini buluyor ve avucumu göğüs uçlarına bastırarak onları avuçluyorum. Lucy küçük bir inilti çıkarıyor, bu benim en sevdiğim ses haline geldi.

Aniden sertleşiyor ve sinirli bir şekilde iç çekiyor.

"Ne oldu?" Hareketlerimi durduruyorum.

"Başka prezervatifim yok."

Omzunu ısırdım. "Yapmak zorunda değiliz..."

"Evet, var." Sözümü kesti. "Başka bir şansım olmayabilir, Ethan."

Ne zaman isterse onunla sevişebileceğimi söylemek üzereydim. Ama o konuşmaya devam ediyor.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Birkaç ay önce yedek olarak almaya başladım..." Sesinde umutlu bir nota var.

"Ben temizim." Kendime engel olamayarak ona tekrar sokuluyorum. "Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım ve düzenli olarak kontrollerimi yaptırıyorum."

Vücudu gevşiyor. "Yani biz...?" Bir elini bacaklarının arasına götürüyor ve sikimi avucunun içine alıyor.

"Lanet olsun Lucy, böyle yapmaya devam edersen o kadar uzağa gidemeyiz." Kıkırdıyor ve sikimi çekiştirmeye devam ediyor. Ama aramızda hiçbir şey olmadan onun içinde olma düşüncesi ellerini çekmeme neden oldu.

"İhtiyacım var senin içinde olmak için."

Onu ters çevirip bacaklarının arasına sokuluyorum. Sikim girişine çentik atarken gözlerinin akı karanlıkta parlıyor.

Bu sefer içeri kayarken hissettiğim duygu neredeyse çok fazlaydı. Lucy gözleri yuvalarından fırlarken başını arkaya yatırıyor.

"Gözlerini benden ayırma." İçine girdiğimde tepkisini görmek istiyorum. Aramızda hiçbir şey olmadan her şeyimi almasını izlemek istiyorum. Boşalmasını izlemek istiyorum ve tohumumu içine attığımda gözlerinin genişlediğini görmek istiyorum.

Gözleri fıldır fıldır açılıyor ve ben yavaşça onun yapışkan sıcağına doğru kaymaya devam ediyorum. Vücudu beni sıkıca kavıyor ve içine çekiyor. Bacakları etrafımı sarıyor ve birbirimize kilitleniyoruz.

Vücutlarımız senkronize bir şekilde hareket ederken, bunun sıradan bir tek gecelik ilişki olmadığını şüphesiz biliyorum. Eminim o da bu bağı en az benim kadar hissediyordur. Hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim. Ama yarın beni isteyecek mi? Bu onun için sadece bir gece mi?

Yavaşça sevişiyoruz ve dolanarak birlikte geliyoruz. Onun içinde patlamak harika bir his ve sonrasında geceyi uykuyla boşa harcamak istemediğim için ona sıkıca sarılıyorum.

Uyuyakalmış olmalıyım, çünkü birkaç saat sonra beni tekrar uyandırıyor ve bir kez daha sevişiyoruz. Bu sefer onu yüzüstü çeviriyorum ve ağrıyan ayak bileğinin havada kalmasını sağlıyorum.

Yüzünü yastığa bastırarak onu kabaca arkadan kavıyorum. Kaba ve romantik değil ama onu bu şekilde sahiplenmem gerekiyor, yarın beni istemezse onu bırakıp gidebileceğimi kendime kanıtlamak için.

Sadece kendimi daha kopuk hissetmek yerine, onu daha çok arzuluyorum. Klitorisinin üzerinde daireler çiziyor ve çözülürken adımı haykırıyor.

Ona pompalıyorum, bunu kişiselleştirmemeye çalışıyorum ama bu imkânsız. Lucy benim. Bedenim bunu biliyor ve kalbim bunu daha fazla inkâr edemiyor.

İşimiz bittiğinde, onu vücuduma doğru çekiyorum ve yakınımnda tutuyorum. Yarının ne getireceğini bilmiyorum ama onu tekrar görmenin bir yolunu bulacağım. Winter Town sadece bir saat uzaklıkta. Onu görmek için her gün oraya gideceğim.

Eğer mecbur kalırsam. Eğer o isterse.

Nefes alış verişi ağırlaşıyor ve omzunu nazikçe öpüyorum. "Sevgililer Günün kutlu olsun," diye fısıldıyorum ama o çoktan uyumuş oluyor.

LL
LUCV

I Vücudum Ethan'inkine yaslanmış, kolu üzerime sarkmış ve eli kalçamda sahiplenici bir şekilde dururken, şafak öncesi ışığında uyandım.

Derin bir uykuda ağır ağır nefes alıyor, şüphesiz dün geceki aktivitelerden dolayı bitkin düşmüş. Dün geceyi düşündükçe içimde sıcak bir his kabarıyor. Seksin bu kadar iyi hissettireceğini ve beni tamamen yabancı biri olan Ethan'a bağlayacağını hiç düşünmemiştim. Yataktan sürünerek çıkma ve gecemize bir son verme düşüncesi beni ürpertiyor.

Ama tek gecelik yapışkan biri olmayacağım. Bunun tek seferlik bir şey olduğunu açıkça belirtti. İhtiyacım olan şeyde bana yardım edecekti, ama hepsi bu.

Bana ilişki yaşamadığını söyledi. Daha önce evlenmiş ve her ne olduysa kadınlardan uzak durmaya yemin etmiş.

Aptal gibi davranıp bunun tek gecelik bir şey olduğunu düşünmeyeceğim. Bir kontratımız vardı. O kendi payına düşeni yerine getirdi. Benim payıma düşen, onun bana verdiğiinden fazlasını istememektir.

Sırf yakınlaştık diye bir erkeğe aşık olan saf kızlardan olmayacağım. Bekaretimi kaybetmek istediğim şey buydu. Şimdi duygularımı bu işin dışında tutmalıyım.

Dikkatlice Ethan'ın kolunu kaldırıyorum ve yataktan kayarak çıkıyorum. Kıpırdanıyor, sonra yuvarlanıp tekrar uykuya dalıyor. Geceki aktiviteler yüzünden yorgun düşen tek kişi ben değilim.

Bileğim dünkü kadar acımıyor ve kıyafetlerimi bulmak için kulübenin etrafında topallamayı başarıyorum. Sutyenimi takıyorum ama külotum paramparça. Dün gece Ethan çöplerimiz için sırt çantasından bir çöp torbası çıkardı ve iç çamaşırımın kalıntılarını torbanın derinliklerine gömdüm.

Taytlarım kurudu ve onları giyip gömleğimin yakasına kadar ilikliyorum.

Ceketimin cebinde bir saç bağı buluyorum ve saçımı geriye doğru sıkı bir topuz yapıyorum. Gözlüklerim dün gece bıraktığım masanın üzerinde duruyor, gömleğimin camlarını parlatıp takıyorum.

Sakinleştirici bir nefes alıyorum ve kulübenin etrafına bakıyorum.

Dün gece burada ne yaptığına dair hiçbir kanıt yok. Gömleğimi düzeltiyorum ve yavaşça nefes alıyorum. Mantıklı öğretmen Lucy olmaya geri döndüm.

Dün gece her kimsem, birlikte kayboluyorum. İstedığimi aldım. O zaman neden içi boş geliyor?

Ethan mışıl mışıl uyuyor ve ben bir süre onu izliyorum. Yıpranmış yüz hatları uykuyla huzur buluyor. Kirli sakalları çenesini kaplıyor ve uyluklarımdaki yanmayı hatırlayarak kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

Saçlarından bir tutam alnına düşüyor ve ben onu yerine koymak, parmaklarımı yüzünde gezdirmek için can atıyorum. Ama Ethan üzerinde sahip olduğum her türlü hak yaklaşan günle birlikte kayboluyor. O bu gece için benimdi. Sadece bir geceliğine. Tek istediğim buydu ve o da bunu vermeye hazırды.

Tek gecelik bir ilişkinin bu kadar acı vereceğini bilmiyordum. am.

Uyanmasını, beni kollarına almasını ve beni istediğini söylemesini istiyorum. Daha fazla. Ama bu aptal bir kızın fantezisi.

Daha fazlasını istemiyor. Bana kendisi söyledi. Zaten bir kez evlendi, bir daha evlenmek istemiyor. Ayrıca, benden on yaş büyük. Neden genç ve tecrübesiz biriyle birlikte olmak istesin ki? Ve farklı şehirlerde yaşıyoruz. Ethan, Wild Heart Dağı'nın eteklerindeki Hope'da yaşıyor. Ben Winter Town'da yaşıyorum, arabayla bir saat uzaklıkta.

Bu imkansız bir mesafe değil, diye fısıldıyor kalbim.

Aniden ayağa kalktım. Bu düşünce tarzı kalp kırıklığına yol açacak. Ne düşündüğümün ya da ne istediğimin bir önemi yok. Uyandığında burada olmayacağım, ona aşık bir kız gibi bakmayacağım. Kendimi neye bulaştırdığımı biliyordum. Bunu yetişkin bir kadın gibi karşılamalıyım.

Uyuyan Ethan'a son bir kez baktıktan sonra topallayarak kapıya gidiyor ve açıyorum. Temiz sabah havası omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve kulübeden topallayarak çıkıyorum.

Sevgililer Günü pikniğimizi yaptığımız yer temizlenmişti. Yere uzandığımız, bana ilk orgazmımı yaşattığı yerden hiçbir iz yok.

Kayalık çıkıntıya doğru zıplıyorum ve kendimi bir kayanın üzerine bırakıyorum. Bir esinti soğuk sabah havasını etrafımda savuruyor ve kollarımı vücuduma sarıp titriyorum. Güneş kalan bulutları yarmaya çalışırken gökyüzü kızgın mor bir lekeye dönüşüyor.

Hava temiz ama içeri dönmeyeceğim. Ethan uyandığında orada olmak istemiyorum. Ona ertesi sabahla başa çıkabilecek kadar kadın olduğumu göstermek istiyorum. Aşk acısı çeken saf bir kız olmadığımı.

Bu yüzden soğukta oturup güneşin doğuşunu tek başıma izliyorum.

LS
ETKAN

L dudaklarımda bir gülümseme ve belimde bir ağrıyla uyandım. Dün gece yaşadığımız sevişme seansları hayatımda yaşadığım her şeyin ötesindeydi. Lucy doyumsuzdu, sahip olduğum her şeyi alıyordu.

ve daha fazlası için yalvarıyor. Yine de onun için sert uyanıyorum.

Sevişmemizin yoğunluğu içimde uzun zamandır gömülü olduğunu düşündüğüm bir şeyi açtı. Evliliğim bittikten sonra bir daha sevebileceğimi hiç düşünmemiştim ama Lucy ile bu değişti.

Onu tekrar görmek istiyorum. Onunla birlikte olmak istiyorum. Bunu yürütmek için ne gerekiyorsa yapmak istiyorum.

Yüzüm duvara dönük ve kahvaltıdan önce bir seans daha yapmasını umarak yuvarlanıyorum. Ama yatağın onun tarafı boştu.

"Lucy?" Kulübede değil ve içimi bir huzursuzluk kaplıyor. Yorganı geri çekiyorum ve soğuk hava çıplak tenime çarparak titrememe neden oluyor.

Kıyafetleri gitmiş ve kulübe temizlenmiş. Dün geceki faaliyetlerin tüm izlerini ortadan kaldırarak ortalığı toplamış.

Kapıya doğru yürüyorum ve çırılçıplak olduğumu umursamadan kapıyı çekip açıyorum.

Lucy bir kayanın üzerinde oturmuş ağaç tepelerine bakıyor. Tamamen giyinmiş ve güzel saçlarını topuz yapmış.

Kapının sesiyle dönüyor ve yüzünde sıcak bir gülümseme yerine soğuk bir ifade var. Bu mesafeden gözlüklerin arkasındaki gözlerini göremiyorum ve onu görmem gerekiyor. Bunun onun için sadece bir gecelik bir şey olmadığını bilmem gerekiyor. Aramızdaki sözleşmenin geçersiz olduğunu.

"Lucy."

"Günaydın," diyor aynı anda. "Giyinsen iyi olur. Dışarısı soğuk."

Gözlerini kaçırıyor ve dönüp ufka bakıyor. Dün gece yaptıklarımızdan sonra çıplaklığımın onu endişelendirmesine şaşırdım.

Onu kollarıma almak için can atıyorum ama ya yanlış anladıysam? Hiçbir şey olmamış gibi giyinmiş ve toparlanmış. Çıplaklığım birden garip görünmeye başladı.

Giysilerimi giymek için içeri girdim. Onları düzgünce katlamış ve sandalyenin üzerine bırakmıştı.

Donumu yeterince hızlı giyemiyorum. Ona ne hissettiğimi söylemek için oraya geri dönmem gerekiyor ama göğsümde bir uyarı çalıyor. Soğuk bakışı, bana sırtını dönmesi. Kalkıp beni uyurken bırakması.

Dün geceki bağlantımızı hayal mi ettim?

Sadece bir gece için anlaşılmıştık. Benden istediği tek bir şey olduğunu kendisi söyledi. Belki de aramızdaki bağı hayal ettim. Ne de olsa kadınların ne kadar vefasız olabileceğini bilirim.

Eski karımın anıları, onu her düşündüğümde hissettiğim ihanet duygularıyla birlikte su yüzüne çıkıyor.

Beni gerçeğe götüren küçük anlardı. Patronunun elini kızın sırtına koyması, gece geç saatlere kadar çalışması, bir iş partisinde kızın patronuna fazla yaklaşıp yakasındaki tüyleri toplaması, tüm küçük işaretleri bir araya getirip önünde duran şeyi fark ettiğim an.

Onunla bu konuda yüzleştüğimde gözyaşlarına boğuldu, bunun sadece seks olduğunu ve ona karşı bir şey hissetmediğini söyleyerek hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

İlişki aylardır devam ettiği için biriyle birçok kez yakınlaşıp duygu geliştirmemeyi hiç anlamamıştım. Ama görünen o ki kadınlar farklı bir tür.

Neredeyse unutuyordum.

Ama ya Lucy öyle değilse? Ya aramızdaki şey gerçekse? Onunla konuşmalıyım; en azından sormalıyım.

Paltomu giyerken dışarıdan sesler duyuyorum. Kapıyı açtığımda Arama Kurtarma'dan iki gönüllü olan Alex ve Landon'la karşılaşıyorum.

Alex, "Hava aydınlanır aydınlanmaz yola çıktık," diyor. "Lucy'yi taşımak için bir sedyemiz var."

Bunu söylerken Lucy'nin ayağa kalkmasına yardım ediyor ve Lucy destek için ona yaslanıyor. Damarlarımda kıskançlık dolaşıyor ve onun yanında durmak için adım atıyorum. "Bana bırak."

Koluna girdiğimde başını kaldırıp bana bakmıyor bile. "Siz ikiniz iyi bir gece geçirdiniz mi?"

Landon soruyor.

"Evet," diyorum kısık bir sesle. "Mükemmeldi." Son cümleyi sadece Lucy duyabilsin diye fısıltıyla söylüyorum. Donup kalıyor ve yumuşak bir nefes alıyor.

Landon'a "Tatmin ediciydi," diyor ve başını benden yana eğerek gözlerini kaçırıyor.

Ve bu küçük hareket kalbimi paramparça ediyor.

Lucy benden tek bir şey istedi, ben de verdim. Daha fazlasını isteyeceğini düşünmem aptallıktı.

Aptal kalbim az kalsın yine başımı belaya sokuyordu.

L3
ETKAN

İki hafta sonra.

"*W* Bu radyo neden şarj olmuyor?" Radyoyu şarj istasyonuna çarptım ve plastik kasanın bir parçası fırladı.
"Siktir."

Şarj tezgahının kenarlarını kavriyorum ve arkamı dönmeden önce yavaş bir nefes alıyorum.

Suzie yüzünde eğlenmiş bir ifadeyle beni izliyor, Alex'in kaşları havaya kalkmış durumda ve yeni kız Amy dehşete düşmüş görünüyor.

"Sanırım o bendim," diye fısıldıyor.

Yeni kıza yüzü kıpkırmızı olana kadar ters ters bakıyorum. "Geri döner dönmez telsizleri şarj edin. Eğer telsizlerimiz olmazsa, dışarıda tek başımızayız demektir."

Çabucak başını sallar. "Bir daha olmayacak."

O anda Landon odaya girdi. Yerel itfaiye istasyonunda itfaiye şefi yardımcısı ama aynı zamanda arama kurtarma için gönüllü olarak çalışıyor. Son zamanlarda çok sık uğruyor.

Bakışları üzerimizde geziniyor ve Amy'nin üzerinde duruyor. Kaşları derin bir kırışıklığa dönüşüyor.

"Sana bu iş için uygun olmadığını söylemiştim." Amy kızının eski bir arkadaşı ve onun burada çalışmasını çok istiyor.

Nedense.

Amy sinmek yerine daha uzun durur ve çenesini ona doğru uzatır. "Sana söyledim, bu seni ilgilendirmez."

Kızın şımarıklığı var, hakkını vermeliyim. Sırtışıımı gizliyorum, çünkü hak etse bile Landon'a karşı koyacak cesarete sahip çok fazla insan yok.

Hissettiğim hayal kırıklığını hafifletmek için bir yol kat ediyor. Bunu Amy'ye ve radyoya yöneltmek adil değil ama Lucy ile geçirdiğim o çılgın geceden beri bir şeylerin yolunda gitmediği hissinden kurtulamıyorum. Ama hıncımı iş arkadaşlarımdan ve ekipmanlarımdan çıkarmak işe yaramıyor.

Radyoyu ve çantadan fırlayan plastik parçayı alıp kalıcı bir hasar verip vermediğimi görmek için ikisini de personel odasına taşıyorum.

Suzie beni takip ediyor ve çaydanlığı kaynatmak için çalıştırıyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Ne hakkında konuşacağız? bir şey yok."

Bir fincana hazır kahve koyuyor ve tam benim sevdiğim gibi krema ekliyor, ardından tuhaf Earl Grey çaylarından birini demliyor.

"Ethan, sen benim kardeşim gibisin ama iki hafta önce bir öğretmenle mahsur kaldığından beri tam bir baş belası oldun."

Suzie'ye güven. Lanet kadın çok dikkatli. İçkileri masaya bırakıyor ve yanımdaki koltuğa kayıyor.

"Yukarıda bir şey mi oldu?"

Kahvemi yudumluyorum ve sıcak sıvı dilimi yakıyor. Lanet şeyin daha fazla kremaya ihtiyacı var.

Suzie'ye yalan söylemeyi düşünüyorum ama dağda aileme en yakın kişi o ve belki bir kadının bakış açısı yardımcı olur.

"Bir şeyler oldu diyebiliriz." Belli belirsiz söylüyorum, çünkü ayrıntılara girmeyeceğim.

Suzie gülümser ve sandalyesine geri oturur. "Biliyordum. Çok tatlı bir kız." Çayından bir yudum alıyor ve bakışlarını bana dikeyyor. "Peki sorun ne?"

Son iki haftadır kendime bunu soruyorum. Çocuklar sedyeyle gelip Lucy'yi dışarı çıkardıktan sonra onunla konuşacak zamanımız olmadı. Bir ambulans bekliyordu ve kontrol için doğruca Umut Tıp Merkezi'ne gitti.

Onu en son ambulansa bindirilirken gördüm. Kapı kapanmadan hemen önce dirseklerinin üzerine oturdu ve bakışları benimkileri buldu.

Sonra kapılar çarparak kapandı ve gitti.

Onu geride bırakabileceğimi düşünmüştüm ama son iki hafta tam bir ıstıraptı. Uyanık olduğum her an Lucy'yi düşünüyorum ve geceleri hiç rahatlamıyorum. Rüyalarıma giriyor. Rüyamda onun uyuduğunu görüyorum ve uyanıp kendimi yalnız bulduğumda yaram yeniden deşiliyor.

"Sorun şu ki..." Tereddüt ediyorum, aramızda yaşananların ve yaptığımız sözleşmenin hiçbir detayını vermek istemiyorum. "Sorun şu ki ben ona aşık oldum ve o benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

Suzie kaşlarını çattı. "Bunu sana o mu söyledi?"

Birlikte geçirdiğimiz geceyi düşünüyorum. Başta ne kararlaştırdığımızı ve duygularımın nasıl değiştiğini. Ama onunki değişti mi?

"Sayılır."

Suzie ikna olmamış bir şekilde kaşlarını kaldırıyor. "Yani, seni istemediğini düşündüğün ama emin olmadığın için mi buradasın?"

Lucy'den beri tıraş etmeye üşendiğim kirli sakallarımı kaşıyorum. Böyle söyleyince kulağa ezikçe geliyor.

"Kadınlara tövbe eden adama ne oldu?" Omuz silktim.

"Lucy ile tanıştım."

"O zaman neden ona gitmiyorsun?"

Suzie bunu çok basitmiş gibi anlatıyor. Ama kalbiniz daha önce incindiğinde, bir kişi tarafından ihanete uğradığınızda, kendinizi başka birine karşı nasıl savunmasız hale getirirsiniz?

"Bir ilişki yaşayabilir miyim bilmiyorum," diyorum dürüstçe. "Eski sevgilim beni aldattığında, bunun son olduğuna yemin ettim. Artık benim için kadın yoktu. Tek başıma daha iyiydim ve iki hafta öncesine kadar buna inanıyordum. Şimdi birlikte olmak istediğim birini buldum ama ya olamazsam?"

Suzie yavaşça başını sallıyor ve çayını yudumluyor. İhaneti ve affetmeyi biliyor ve umarım eski yaraları deşmiyorumdur ama tavsiyelerine güvendiğim tek kişi o.

"Jack'i nasıl affettin? İçeri girmesine nasıl izin verdin?"

Çayını yudumluyor ve cevap vermesi biraz zaman alıyor. "Kolay olmadı. Uzun süre duygularımla savaştım. Ama sonunda, onu içeri almamak düşüncesi çok kasvetliydi."

Sözlerini dikkate alıyorum. Ve haklı olduğunu biliyorum. Lucy benim gibi hissetmeyebilir. Onu tamamen içime almak benim için zor olabilir. Ama denemezsem, onu tamamen kaybederim.

Eski karımın beni bu kadar belirsiz bırakmasından nefret ediyorum ama onun kazanmasına izin vermek istemiyorum. Aşka bir şans daha vermek istiyorum. Kendimi ortaya koymak ve savunmasız bırakmak istiyorum. Lucy'ye ne hissettiğimi söylemeliyim, beni reddetse bile. Çünkü Lucy ile bu şans kullanmazsam, hayatımın geri kalanını onunla mutluluğu bulabilir miydim diye düşünerek geçirmeye dayanamam.

Sandalyeyi aniden geriye itiyorum, takırdayarak yere düşüyor.
"Teşekkürler Suzie."

Ben kapıya doğru koşarken gözlerini kocaman açmış
bana bakıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Benim bakması için Alex'i çağırmalısın. Ben kadınıma almaya gidiyorum."

L4
LUCV

C Assie sınıfımın kapı çerçevesine yaslanıp bana bakıyor, yüzünde endişenin bir resmi var. İnce eteği rüzgârda dalgalanıyor ve bir elini koruyucu bir şekilde bebeğin üzerinde tutuyor. Diğer kolu Olivia'nın omuzlarını sarar ve kız onun yanına yaslanır.

Olivia'nın dağ arayışını başlatmasının üzerinden iki hafta geçti ve o zamandan beri üvey annesine sarılmayı bırakmadı.

"Gelmek istemediğine emin misin? Nick pırzola pişiriyor. Senin için fazladan koyabiliriz."

Başımı sallıyorum ve arkadaşımın hemen anlayacağı parlak bir gülümseme takınmaya çalışıyorum. "Ben iyiyim. Yetişmem gereken notlar var."

"Bugün Cuma gecesi Lu. O koca dağ adamı için sonsuza dek üzülemezsin."

"Üzülmüyorum," diyorum savunmacı bir şekilde.

"Öylesin," diye söze girdi Olivia. "Bileğini burktuğundan beri hiç bu kadar güler yüzlü olmamıştın. Eğer bir erkekten hoşlanıyorsan, bunu ona söylemelisin."

Harika, şimdi de dokuz yaşındaki bir çocuktan tavsiye alıyorum.

"Hayır," diyor Cassie üvey kızına sert bir bakış atarak. "Eğer bir erkekten hoşlanıyorsan, bunu annene söylemelisin."

Oyun alanından gelen gülüşme sesleri Cassie'nin dışarı bakmasına neden olur. Okul biteli beş dakika olmuştur ve oyun alanı heyecanlı çocuklar ve onları arabalarına götüren ebeveynlerle doludur.

Bir şey dikkatini çekiyor ve kaşlarını çatıyor. "Dağ adamının neye benzediğini söylemiştin?"

"O benim dağ adamım değil." Cassie'ye Ethan'la olanları anlattığım için pişmanım. Hope'a dönüp onu bulmam gerektiğine ikna oldu. Ama birkaç yıl önce kasabaya geldiğinden ve Nick onu kalmaya ikna ettiğinden beri umutsuz bir romantikti.

"Kısa sarı saçlı, uzun boylu ve geniş mi?"

Ethan'ı tarif ediyor. "Nereden biliyorsun?" Cassie kıkırdıyor. "Sanırım senin için geldi."

Dışarıyı işaret ediyor ve ben de neye baktığını görmek için kapıya geliyorum. Okul kapısının önüne bir kamyonet park etmiş, Ethan kamyonete yaslanmış, elinde bir demet benzin istasyonu çiçeği .

Birkaç anneden ve bazı babalardan aldığı takdir dolu bakışları görmezden gelerek ayrılan çocuk ve ebeveyn kalabalığını tarıyor.

Kalbim boğazıma kaçıyor ve elim göğsüme gidiyor. "Bu o," diye ciyaklıyorum.

Nabzım hızla atıyor ve dizlerimin bağı çözülüyor. Cassie'ye bakıyorum, dehşet içinde. "Ne yapmalıyım?"

Başını sallıyor ve gözlerini bana çeviriyor. "Oraya git ve onu yakala, kızım."

Saçlarımı düzeltirken ellerim titriyor. Gözlüklerim lekeli ve diz boyu eteğimin içine sokmadan önce bluzumu hızlıca siliyorum.

"Gidip onu getirin, Bayan Foyle." Olivia dağdaki çileden beri onda görmediğim bir coşkuyla havayı yumrukluyor. Çantamı alıp sınıftan çıkarken bana sırtlıyor.

Oyun alanını geçtiğimde, okul sonrası telaşı dağılmıştı. Ethan'ın bakışlarının üzerime düştüğü anı hissediyorum. Yüzünde o güne kadar gördüğüm en sıcak gülümseme beliriyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Hâlâ hafif bir aksaklıkla yürüyorum ve o da yolun karşısına geçerek benimle buluşmak için acele ediyor. Ortada buluşuyoruz ve ben aniden gerilerek duraklıyorum.

"Seni tekrar görmek zorundaydım," diyor. "Bir anlaşma yaptığımızı biliyorum ve eğer tek istediğin bir geceyse, o zaman giderim."

Yüzümü tarıyor ve gözlerinin altındaki koyu lekeleri, birkaç hafta önce olmayan endişe çizgilerini fark ediyorum.

"Sadece bir gece istemiyorum," diye fısıldıyorum.

Rahatlama omuzlarının çökmesine neden olur ve yüzü yumuşar. "Paylaştığımız şey normal değildi Lucy. Benim için daha önce hiç böyle olmamıştı, hiç bu kadar yoğun, bu kadar samimi olmamıştı. O sabah sana söylemek istedim ama çoktan giyinmiş ve örtünmüştün ve ben de istediğini elde ettiğini düşündüm."

Benim hakkımda böyle düşünmesinden nefret ederek başımı sallıyorum. "Yapışkan olduğumu düşünmeni istemedim. İlişki kurmadığını söylemiştin."

Ellerimi kavırıyor ve göğsüne götürüyor. "Keşke bunu hiç söylemeseydim. Eski karımın beni aldattığını sana söylemedim."

"Çok özür dilerim." Uzanıp elimi yanağında gezdirdim. Bu nazik, şefkatli, düşünceli adam bunu hak etmemişti.

"O zamandan beri kimseyle birlikte olmak istemedim. Tek başıma daha iyi olduğumu düşündüm. Sonra seninle tanıştım."

Parmaklarımı dudaklarına götürüyor ve ellerimi öpüyor. "O gece çok yoğundu; asla yeterli olmayacağını biliyordum. Ama seni aklımdan çıkarmaya çalıştım. Tek sensin, Lucy. Uyanık olduğum her anı dolduruyorsun. Uyuyamıyorum, iştahım kaçtı, iş yerinde huysuzluk yapıyorum. Sana oksijene ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var. Tekrar biriyle birlikte olmaktan korkuyorum, ama sen olmazsan hayatımın nasıl olacağından daha çok korkuyorum. Bana bir şans verir misin?"

Yalvaran umut dolu gözlerine bakıyorum ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Seninle bir ömür boyu şansımı deneyeceğim."

Ethan beni kendine çekiyor ve dudakları dudaklarıma çarpıyor. Kolu beni belimden kavırıyor ve ayaklarımı yerden kesecek kadar sert bir şekilde kendine doğru çekiyor.

"Evet!" Olivia'nın okul kapısından bize tezahürat yapan sesiyle kopuyorum. "Onu yakalayın Bayan Foyle."

Bir ayağından diğerine zıplıyor ve coşkusunu geri kazandığı için memnunum ama Ethan'ı istediğim gibi öpmeye devam edersem kendimi kovduracağım.

"Bunu okul kapısında yapamayız."

"Benimle gel." Ethan beni kamyonetine doğru çekiyor, ben de yolcu koltuğuna kayıyorum. Cassie okul kapısında kızına katıldı.

"İkiniz de bu akşam pırzolaya davetlisiniz," diye sesleniyor yolun karşısından. "Lucy'nin erkek arkadaşı olacaksan, arkadaş testini geçmen gerek."

Ethan kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Koruyucu bir arkadaşın var."

Ona doğru kayıyorum ve o da iri elini dizime koyarak vücudumda havai fişeklerin patlamasına neden oluyor.

"En iyi pirzolayı kocası yapar."

Parmakları kalçamı okşarken yavaşça başını sallıyor. "Kaburgalar saat kaçta?" Eli kalçamda geziniyor, eteğimin kumaşını da onunla birlikte kaldırıyor.

"Yaklaşık bir saatimiz var." Parmak ucu eteğimin kumaşının altından kayarak uyluğumun iç kısmına doğru ilerlerken sesim titriyor.

"Bir saat yeter. Buralarda iyi bir sevişme noktası biliyor musun?"

Parmağı külotumun üzerinde gezinirken amımı bir sıcaklık dalgası kaplıyor. İnliyorum ve nerede olduğumuzu hatırlayamadan başım geriye düşüyor.

Aniden doğruldum ve elini eteğimden çektim. "Hızlı sürsen iyi olur yoksa okul dışında uygunsuz hareketlerden tutuklanacağız."

Ethan kıkırdar ve motoru çalıştırır.

Onu kasabanın birkaç mil dışındaki özel bir yola yönlendirdim. Balıkçı gölü olan terk edilmiş bir çiftlik evine gidiyor. Yoldan korunmak için iki büyülmüş ağacın arasına park ediyor.

Motor durmadan önce kucağına tırmandım.

Ethan'ı düşünerek iki uzun hafta geçirdim ve şimdi onun ellerine ihtiyacım var.

ETKAN

Lucy kucağıma tırmanıyor, ben de koltuğu gidebildiği kadar geriye kaydırıyorum. direksiyona sürtüyor ama umursamayacak kadar sabırsız.

Ben de öyle. İki uzun haftadan sonra, onun dokunuşunu arzuluyorum.

Aletim taş gibi sertleşti ve o bana karşı kıvrandıkça acı veriyor.

Buraya gelirken bir piknik battaniyesi serip onunla yavaşça sevişmeyi hayal etmiştim ama Lucy'nin başka fikirleri vardı. Aletim pantolonumdan fırlayana kadar elleriyle kemerimi yokladı. Avuçları beni sarıyor ve soğuk elleri içimdeki ateşi söndürmek için hiçbir şey yapmıyor.

Eteğinin kumaşını yukarı itiyorum, iç çamaşırının narin dantelini ortaya çıkarıyorum.

"Kahretsin Lucy, bugün geleceğimi biliyor muydun?"

Başını sallar. "Ben her zaman dantelli iç çamaşırı giyerim. Mantıklı eteğimin altında bir sır olmasını seviyorum."

Elimi onun sularıyla yapış yapış ıslanmış narin kumaşın üzerinde gezdiriyorum. "Başka hangi sırları saklıyorsun?"

Ellerim boynuna kadar düğmeli bluzuna gidiyor. Üst düğmeyi açarak boğazının solgun tenini ortaya çıkarıyorum. Dudaklarım, çözdüğüm her yeni parçasına nazikçe bastırıyor. Boynu, köprücük kemiği, göğsü ve nihayet külotuyla uyumlu dantellerle kaplı göğüslerinin güzel küreleri.

"Çok güzelsin."

Bana gülümsüyor ve ben de bluzu omuzlarından kaydırarak çıkarıp yolcu koltuğuna atıyorum.

Kaybettiği her kıyafetle birlikte, mantıklı bir öğretmen olmaktan çıkıp kulübedeki vahşi ve tutkulu kadına dönüşüyor.

Saçları sert bir topuzla arkadan bağlanmış ve ben kopçalarını çekiştirerek gevşetiyorum, ipeksi bir şelale gibi parmaklarımın üzerinden akıyor. Sütyenin düğmelerini açıyorum ve o da başını sallayarak saçlarını göğüslerinin üzerine düşene kadar sallıyor.

Gözlüğünü çıkarmaya gidiyor ve ben elini durduruyorum.

"Açık kalsınlar. Senin her versiyonunla sevişmek istiyorum. Seni seviyorum Lucy, her halini. Seks tanrıçası ve mantıklı öğretmen."

"Ben de seni seviyorum Ethan."

Ayağa kalkıyor ve kalçalarını kendime doğru çekiyorum, sertliğim ona batmak için bekliyor.

"Benim kadını olmanı istiyorum Lucy, her zaman."

Onu ucumun ucunda dengeliyorum ve üzerime batmasına izin veriyorum. Gözleri açılıyor ama şaftımdan aşağı kayarken gözlerini benden ayırmıyor. Bu çok yoğun ve ben onu kazığa oturturken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

O artık benim kadını, tamamen benim için.

Meme uçlarını teker teker ağzıma alıyorum ve pembe çıkıntıları ısırıldığında sırtını dikleştirip haykırıyor. İnemeleri pikapta yankılanana kadar bana karşı sallanıyor. Camlar nefes alış verişlerimizle buğulanıyor ve onun kokusu duyularımı dolduruyor.

İhtiyaç ve özlem çılgınlığı içinde sevişiyoruz. Onu kalbimde ve bedenimde benim kılarken daha derine dalıyorum. Birlikte boşalana kadar, sert, hızlı ve tatmin olmuş bir şekilde.

Daha sonra piknik battaniyesini seriyorum ve tekrar sevişiyoruz, bu sefer yavaşça, birbirimize sözlerimizi fısıldayarak.

Bu kadına asla doyamayacağım. Ve onu memnun etmek için ne gerekiyorsa yapacağım.

Lucy bir gece istedi ama ben ona sonsuza dek vereceğim.

EPILOGUE

LUCY

Bir yıl sonra Sevgililer Günü...

"*W* Beni buraya mı götürüyorsun?" Ethan'ın parmaklarının arasından soluk ışık parıltıları süzülüyor, ben bakmaya çalışıyorum ama elleriyle gözlerimi sıkıca kapatıyor.

Zemin engebeli ve yanaklarımdaki esintiye ve çam ağaçlarının kokusuna dayanarak, kulübesinin arkasındaki ormanda bir yerde olduğumuzdan eminim.

"Özel bir yer." Birkaç dakika daha yürüyoruz ve hava değişiyor, daha saf hale geliyor. Sanırım kulübesinin arkasındaki tepenin üstündeki açıklığa geldik.

Ethan duruyor ve ben yürümeyi bırakırken ona doğru sendeliyorum.

"Tuttum seni." Vücudu benimkine sıkıca bastırıyor ve beni sabit tutuyor.

"Hazır mısın? Şimdi gözlerini açacağım."

Elini gözlerimden çekti ve ben önümdeki manzaraya bakarak nefes nefese kaldım.
Ben.

Açıklık dönüştürülmüş. Ağaçlardan peri ışıkları sarkıyor, ışıkları karanlıkta parıldıyor. Ortada bir ateş çukuru yanıyor, közleri parlıyor ve serin kış gecesini ısıtıyor.

Ateş çukurunun etrafında bir dizi renkli battaniye ve bir oturma alanı oluşturan bir yığın büyük dolgun minder bulunmaktadır. Minderlerin yanında alçak bir

yemek tabakları ve bir şampanya kovasıyla masaya oturdu.

"Ethan..." Ona dönüyorum ve gözlerim yaşlarla parlıyor.

"Sevgililer Günün kutlu olsun, Lucy."

Beni nazikçe öpüyor ve sonra minderlere doğru götürüyor. Erkeğim beni bir kez daha şaşırtırken gözlerimi kaydırıyorum.

Birlikte geçirdiğimiz bir yıl boyunca, onun düşünceliliğinin beni şaşırtmadığı bir gün bile olmadı.

İlk birkaç ay uzun mesafeli bir ilişki yaşadık, birimiz diğerine her hafta sonu arabayla gidiyordu. Şehvet dolu harika hafta sonları geçiriyorduk ve sonra haftayı onsuz perişan bir halde geçiriyordum.

Ama geçen dönem Hope'taki yerel okulda bir yer açıldı ve ben de başvurdum.

İşe başladığımdan beri birlikte yaşıyoruz. Winter Town'ı arkamda bırakırken hiç sorun yaşamadım. Birkaç haftada bir kaburga yemek için Cassie ve Nick'i ziyaret edebileceğimiz kadar yakın.

Ama Hope ve Wild Heart Dağı artık benim evim. Erkeğimin olduğu, geleceğimin olduğu yer.

Minderlerin arasına oturuyorum ve Ethan da bana katılıyor. Yemek masasını kenara çekiyor ve orada ne olduğunu gördüğümde neredeyse tekrar ağlayacağım.

Tabaklardan birinde erimiş camembert halkası ve ekmek kepçeleri, diğerlerinde ise farklı çikolata temalı tatlılar yer almaktadır. Bir tabakta marshmallow, Graham krakerleri ve Hershey çubukları bir araya getirilip kızartılmayı bekliyor. Ama benim nefesimi kesen üçüncü tabak oldu.

Çikolatalı kek, çikolatalı brownie, çikolatalı cheesecake, çikolatalı mus ve ateşin sıcaklığıyla neredeyse eriyen bir kase çikolatalı dondurma var.

"Çikolatalı tatlıları hatırladın."

Her şeyi hatırladı. Birlikte geçirdiğimiz ilk geceden, derme çatma Sevgililer Günü pikniğimizi neyin mükemmel yapacağını sorduğu geceye kadar her şeyi.

Peri ışıklarını, ateş çukurunu, minderleri ve şampanyayı hatırladı. S'mores ve camembert'i ve en önemlisi çikolatalı tatlıları bile hatırladı.

"Tüm bunları nasıl hatırladın?"

Elimi tutuyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. "O gecenin her ayrıntısını hatırlıyorum Lucy."

Gülümsüyor ve ben de bana bakışını severek dudaklarından öpüyorum. "Senin için mükemmel olmasını istedim."

Büyük bir parça ekmeği erimiş camembert'in içine atıyorum ve ağzıma atıyorum. Yapışkan peynir bir tat patlamasına yol açıyor ve gözlerimi kapatıp inliyorum.

"Bunu yapmaya devam edersen gecenin asıl kısmına asla geçemeyeceğiz," diye kulağıma hırlıyor Ethan.

Gözlerimi açıyorum ve ona boğucu bir bakış atıyorum. "Esas kısım ne?"

Ethan kolunu altımdan çekip cebinden bir şey çıkarıyor. Önümde çömeliyor, sonra bir dizini yere indiriyor.

Nefesim kesiliyor ve minderlerin üzerinde doğrulup ağzımdaki peyniri siliyorum. Eğer bana evlenme teklif edilecekse, peynir bıyığıyla uzanmak istemem.

"Lucy Foyle." Ethan kutuyu açınca ortaya bir yüzük çıkar. "Kadınlara ve aşka olan inancımı tazeledin. kaybolmuştum. Hayatımda aşk olmadan daha iyi olduğumu sanıyordum. Çok . Bana yeniden sevmeyi öğrettin, beni iyileştirdin, sonra da açtın. Aklım, bedenim ve ruhumla seninim ve yemin ederim ki geri kalan günlerimi seni mutlu etmek, korumak ve sana kaldıracabileceğin kadar çok orgazm yaşatmak için elimden geleni yaparak geçireceğim."

Ben kıkırdıyorum ve Ethan gülümsüyor. En ufak bir gerginliği yok. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyor. Sadece tek bir cevap olduğunu biliyor.

"Kalbimi bütünleştirip hayatının geri kalanını benimle geçirmeyi kabul eder misin Lucy Foyle? Benimle evlenir misin?"

Yüzüme geniş bir sırıtış yayılıyor ve kendimi minderlerden onun kollarına bırakıyorum. "Evet, evet, evet! Tabii ki yapacağım!"

Gücüm onu itiyor ve yüzünü öpücüklerle kaplayarak üstüne yuvarlanıyorum.

"Bütün bunları benim için yapmak zorunda değildin," diyorum ona. "Sandviç ve ucuz bira eşliğinde evet diyebilirdim."

"Mükemmel olmasını istedim, tam olarak ilk tanıştığımızda tarif ettiğin gibi."

Yanaklarını avuçlarımdan arasına alıyorum. "Seni aptal adam. Mükemmel olması için ihtiyacım olan tek şeyin senin orada olman olduğunu bilmiyor musun? Gerisi sadece dekorasyon."

Hızlı bir hareketle beni minderlerin üzerine yuvarlıyor ve bedenim onun üzerimdeki tanıdık ağırlığıyla canlanıyor.

"Dekorasyondan bahsetmişken, şu lanet yüzüğü minderlerde kaybetmeden önce takmama izin verir misin?"

Elimi uzattım, o da yüzüğü kaydırarak taktı. Elmaslar peri ışıklarında parıltıyor.

"Bu çok güzel."

"Sen çok ."

Öpücükleri daha acil hale geldikçe, peynir, şampanya ve çikolata unutuluyor. Ormanda yıldızların altında, birlikte hayatımıza başlamaya hazır bir şekilde birbirimizin içinde kayboluyoruz.

* * *

Nick ve Cassie'nin hikayesini merak mı ediyorsunuz? Bekar baba ve kıvrımlı motorcu kızın nasıl bir araya geldiğini için Kıvrımlı Cazibesini okuyun.

[Sıradaki His Curvy Attractionı okuyun](#)'.

* * *

Ücretsiz bir 'fırtınada kapana kısılmış' kitabı ister misiniz?

[Trapped with a Military Mountain Man](#), Wild Heart Mountain dünyasında geçiyor ve Sadie King posta listesine kaydolduğunuzda ücretsiz.

için authorsadieking.com/bonus-scenes adresini ziyaret edin.
Zaten abone misiniz? Bağlantı için son e-postanızı kontrol edin.

BOOKS & SERIES BY SADIE KING

Vahşi Kalp Dağı

[Askeri Kahramanlar](#)

Kobe, Wild Heart Dağı'nın eteklerinde yaşayan bir grup gaziye bir araya getirir. Bu yaralı savaşçılar aşkı bulabilecekler mi yoksa yaraları çok mu derin?

[Wild Riders MC](#)

Bu eski asker motorcular grubu, kalplerini iyileştiren kıvrımlı kadınlarla karşılaştıklarında sert ve hızlı düşerler.

[Knocked Up](#)

Wild Rider's MC'nin bir yan hikayesi. Aşka layık olmadığını düşünen eski bir askeri yıkım adamının yer aldığı gizli bir bebek romanı.

[Dağ Kahramanları](#)

Wild Heart Mountain'ın Arama Kurtarma ve İtfaiye servisindeki kadın ve erkeklerin yer aldığı ateşli hikayeler.

[Baştan Çıkarma](#)

Yaban Kalp Dağı ormanlarında Hansel ve Gretel hikâyesinin patlayıcı bir instalove yeniden anlatımında hasarlı bir kahraman ve kayıp bir bakire.

[Noel İçin Kaçak Bir Gelin](#)

Bir kar fırtınası bu kaçak gelini dağın en huysuz adamının kulübesinde mahsur bırakır.

[Noel için Gizli Bir Bebek](#)

Bay Porter'ın Noel'i, kızının en yakın arkadaşının bebeğiyle birlikte ortaya çıkmasıyla sürpriz bir şekilde değişir.

Gün Batımı Sahili

[Yeraltı Kargaları MC](#)

Takıntılı erkekler ve kıvrımlı kızların kısa ve ateşli MC romantizm hikayeleri.

[Gün Batımı Güvenliği](#)

Eski askerler tarafından yönetilen bir güvenlik firması, kıvrımlı kızlarına takıntılı hale gelir.

[Noel Takıntısı](#)

Cleo'yla daha tanışmadan ona ulaşmak için karda ülkeyi baştan başa geçen takıntılı bir motorcuyu anlatan bir Noel romantizmi.

[Denizin Adamları](#)

Temptation Bay'den kötü erkeklerin ve kıvrımlı kızların süper kısa ve buharlı hikayeleri.

[Aşk ve Saplantı](#)

Bir hırsız, bir uşak ve eski bir askeri tetikçinin yer aldığı kötü çocuk üçlemesi, kıvrımlı kızıyla kurtuluşu buluyor.

[Kirli Zengin Aşk](#)

Sunset Sahili'nin milyarderleri. Bu alfa erkekler, dünyalarına dalan genç ve kıvrımlı kadınlara sert ve hızlı bir şekilde aşık olurlar.

[Büyük Kitap Yığını](#)

Yeraltı Kargaları, takıntılı olduğu kadın tehdit edildiğinde eski bir arkadaşının kazı yapmasına yardım etmek için çağrılır.

Maple Springs

[Küçük Kasaba Kız Kardeşleri](#)

Beş kıvrımlı kız kardeşe bir köpek oteli miras kalır. Ama aşkı bulabilecekler mi? Kısa ve ateşli bir aşk romanı!

[Candy's Kafe](#)

Kalbi olan küçük bir kasaba kafesi. Burayı işleten kız kardeşler ve geri gelmeye devam eden müşterilerle tanışın.

[Tüm Bekar Babalar](#)

Bu bekar baba fıstıkları şiddetle koruyucudur ve sevdikleri için her şeyi yaparlar.

[Maple Dağı'nın Adamları](#)

Bu erkekler aşırı sahiplenicidir ve takıntı haline getirdikleri kıvrımlı masum kadınlara sahip olmak için her şeyi yaparlar.

[Göremediğimiz Tüm Yaralar](#)

Yaralı eski bir asker ve onun kalbini çalan kaçak bir kızın yer aldığı istikrarsız bir dağ adamı aşkı.

[Carter Ailesi](#)

Mavi yakalı erkekler, bu hızlı okunan instalove romanslarda kıvrımlı kızlarla aşkı buluyor.

[Kıvrımlı Kızlar Yapabilir](#)

Şımarık kıvrımlı kadınlar ve onları seven erkekler hakkında kısa, tatlı ve ateşli instalove hikayeleri.

[Bu da ne?](#)

Huysuz/güneşli bir Noel romantizmi.

[Fudge ve İtfaiyeci](#)

Ateşli bir itfaiyeci ve kıvrımlı bir kızın Noel romantizmi.

[Fokun Takıntısı](#)

Yumuşak bir takipçi, gizli bebek, askeri romantizm. OTT takıntılı bir alfa erkeği ve şımarık, kıvrımlı bir kızı içeriyor.

[Kız Babasıyla Flört Etmek](#)

Bekâr bir baba ve kıvrımlı bir kızın aşk .

Kings County

[Ateşin Kralları](#)

Kalbinizi eritecek cesur kahramanlar ve arsız kadın kahramanlar içeren, anında aşkın dumanı tüten sıcak hikayeleri.

Kralın Polisleri

Polisiye aşk kitaplarını seviyor musunuz? O zaman King's Cops serisi tam size göre! Kalbinizi eritecek cesur kahramanlar ve arsız kadın kahramanlar içeren kısa, tatlı ve buharlı anlık aşk hikayeleri.

Sadie King'in kitaplarının tam listesi için web sitesine göz atın

www.authorsadieking.com

ABOUT THE AUTHOR

Sadie King, 120'den fazla kısa ve ateşli çağdaş romanın USA Today En Çok Satan Yazarıdır. Askeri kahramanlar ve onların kalplerini iyileştiren şımarık kadınlar hakkında yazmayı seviyor.

Sadie, eski asker kocası ve gürültücü küçük oğluyla birlikte Yeni Zelanda'da yaşıyor.

Yazmadığı zamanlarda oğluyla dalgaları yakalamayı, sahilde koşmayı ve tercihen elinde bir kitapla iyi şarap içmeyi seviyor.

En son haberleri ve yayınları almak ve özel bonus içeriğe erişmek için haber bültenine kaydolun.

[Buradan kaydolun!](#)

www.authorsadieking.com

THANK YOU

Hikayemi okuduğunuz için teŖekkür ederim! Eğer beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün, yazarlar için çok şey ifade ediyorlar ve diğer okuyucuların beğenebilecekleri kitapları bulmalarına yardımcı oluyorlar.

TeŖekkür ! Sadie

xx

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.